

**адна  
зямля**



Маладзечна, Вілейка, Сморгонь, Ашмянны, Валожын, Мядзел, Астравец, Мінск

# РЭГІЯНАЛЬНАЯ газета

9 красавіка 2004 года

№ 15 (468)

Выходзіць па пятніцах. Выдаецца з красавіка 1995 года

**Тэлетызень** 18  
Поўныя праграмы «Рэсія» і «НТВ»

## Навіны рэгіёну

Усіх хрысціян  
з вялікім сьвятам  
Вялікадзя  
вінцуе  
«Рэгіянальная  
газета»!

## Гай замест градаў

**МЯДЗЕЛ.** У мінулую суботу ў цэнтры горада на месцы агародаў па ініцыятыве аддзела па справах моладзі райвыканкама мядзельскія хлопцы і дзяўчаты пасадзілі 100 бярозак. Саджанцы выдзеліў нацыянальны парк «Нарачанскі».

Святлана ЦІШКО.

## Збіраліся асы

**ВАЛОЖЫН.** У івянецкім Польскім доме прайшоў рэгіянальны конкурс для школьнікаў «Ас арфаграфіі». Праводзілі яго прадстаўнікі пасольства Польшчы і Саюза палякаў.

Наталля ШТЭЙНЕР.

## У Іспанію і Польшчу

**ВІЛЕЙКА.** Тры тыдні ў Іспаніі і Польшчы адпачнуць дзеці 7-12 гадоў. Гэта дзеці-інваліды III групы, а таксама хлопчыкі і дзяўчынкі з няпоўных, шматдзетных і аякунскіх сем'яў.

Ірына РАБУШКА.

## Для навучэнцаў

**МАЛАДЗЕЧНА.** Акцёры тэатра лялек «Батлейка» сустрэліся з іншагараднімі навучэнцамі мясцовага гандлёва-эканамічнага каледжа. Адначасова працавала выстава лялек і архіўных фотаздымкаў.

Ірына РАБУШКА.

## Сам падпаліў

**АСТРАВЕЦ.** У Лошы згарэла 6 тон фуражу. Гаспадар, займаючыся ўборкай саду, згубіў старое лісце ў кучы і запаліў. Вецер перакінуў агонь на хлёў.

Ірына РАБУШКА.

## Пад новым дахам

**АШМЯНЫ.** Харчовы міні-рынак адчыніўся ў былым тэхналагічным будынку райбыт-каміна, які выкупіў прадпрыемства Рамуальд Улан. Пасля рамонт тут сталі працаваць 9 прадпрыемстваў.

Мікола ГАЙДУК.

## «Творцы з Вётхава»

**СМАРГОНЬ.** Такая выстава адкрылася ў музеі. Прысвечана яна літаратуразнаўду Арсению Лісу і настаўніку малявання Паўлу Южыку.

Марына СЛІЖ.

# Прайшоў Дзень птушак

**МАЛАДЗЕЧНА.** Дзіцячы сад №25 не першы год паглыблена займаецца экалагічным выхаваннем. 4 красавіка там святкавалі Дзень птушак.

Бацькі выхаванцаў Мікалай Папрукайла, Наталля Лебядзінская і Віктар Стасевіч арганізавалі выставу малюнкаў, сярод якіх былі птушка 2003 года — гарадскі верабей і птушка 2004 года — гарадская ластаўка. Бацькі Міхаіл Зянько, Таіса Шапцябой і Ганна Папрукайла прымалі ўдзел у арганізацыі гульні з дзецьмі. Адаказнымі за свята былі дзеці 3-4 гадоў, якія з тонарам чыталі вершы, з захапленнем спявалі песні і вадзілі карагоды. Тата Марыны Віхлянцавай Дзмітрый Віхлянцаў зрабіў шпакоўню. Дзеці дапамагалі знайсці належнае месца для птушынага доміка, сачылі за тым, як яго замацоўвалі на бярозе. Цяпер з нецярпеннем чакаюць нава-сёлаў.

Робота па экалагічным выхаванні ў садзе вялася на працягу года. Кожны дзень дзеці назіралі за птушкамі на «птушыным слупе» (былая таполя, ад якой застаўся трохметровы слуп, да якога прымацаваныя шпакоўня і разнастайны корм). Узімку птушкі ніколі не былі галодныя на пляцоўках сада: іх заўсёды частавалі дарослыя і дзеці.

У бліжэйшы час дзіцячы сад плануе наладзіць супрацоўніцтва з грамадскай арганізацыяй «Ахова птушак Беларусі» і стаць яе сябрам.

Алена КІЗІЦКАЯ.

## ДАВЕДКА.

Грамадская арганізацыя «Ахова птушак Беларусі» (АПБ) — дабрачынная арганізацыя, якая была заснавана ў 1998 годзе дзеля захавання біялагічнай разнастайнасці. Адна з дэмбаў, пабудаваных летам 2002 года для выратавання ад пажараў балота Ельня на Віцебшчыне, была ўзведзена цалкам за кошт узносаў сяброў АПБ.

Мы разумеем, — гаворыцца ў праграмных дакументах арганізацыі «Ахова птушак Бе-



Маладзечанец Дзмітрый Віхлянцаў зрабіў шпакоўню і павесіў яе на бярозе паблізу дзіцячага сада №25, дзе выходзіць яго дачка Марына. Акцыя адбылася ў прысутнасці дзетак і работнікаў сада 2 красавіка — незадоўга да Сусветнага дня птушак.

Фота Алены КІЗІЦКАЯ.

ларусі», — што немагчыма адразу вырашыць усе экалагічныя праблемы, якія паўстаюць сёння, раз і назаўсёды выратаваць усіх птушак, якім

пагражае небяспека. Але мы гатовы рабіць гэта, гатовы дапамагчы ўсвядоміць кожнаму, што не толькі ад яго дзеянняў, але і ад яго светапогляду сё-

ня залежыць багацце і разнастайнасць жывёльнага свету нашага заўтра, будучыня нашай краіны — Беларусі.

<http://apb.iatp.by>

## ридара РАЗУМНОЕ РЕШЕНИЕ!

Комплекс коммунальной и дорожно-строительной техники:

- Коммунальная техника ■ Спецтехника на базе МТЗ
- Дорожно-строительная
- Техника для перевозки нефтепродуктов
- Автопогрузчики вилочные

(017) 285-67-92, 285-67-66, 285-73-82, 285-73-83

**Выпраўленне недакладнасці.** У мінулым нумары «РГ» у інфармацыі «Згарэў дашчэнт» гаворылася, што за апошнія 3 месяцы на Вілейшчыне ў пажарах загінулі 15 чалавек. На самой справе ў гэты час загінула 5 чалавек.

## Музыка выбрала яго

Найбольш выразныя ўспаміны прафесара Міхаіла Казінца звязаны з яго дзедам Януком, які навучыў будучага маэстра арац, касіць. Міхась марыў стаць шафёрам. А стаў — рэктарам акадэміі музыкі, прафесарам і кіраўніком аркестра імя Жыновіча.

2-я старонка





# Музыка выбрала яго

Дадатковыя лінейкі з жыцця прафесара Міхаіла Казінца

**ВІЛЕЙКА.** Не так даўно чарговы раз у Палацы культуры гучала музыка ў выкананні Нацыянальнага акадэмічнага народнага аркестра Рэспублікі Беларусь імя Іосіфа Жыновіча пад кіраўніцтвам Міхаіла Казінца. Але на гэты раз канцэрт быў асаблівым — ён прысвячаўся пяцідзясяцігоддзю Вілейскай школы мастацтваў. А сам Міхаіл Антонавіч калісьці скончыў гэтую школу.

Сёння Міхаіл Казінец жыве ў Мінску, кіруе двума аркестрамі (яшчэ і сімфанічным аркестрам Акадэміі музыкі "Маладая Беларусь"), з'яўляецца рэктарам Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі. Я вучуся ў сталіцы. Аднак сустрэліся мы менавіта ў Вілейцы, дзе і пачалі размову.

## Гармонік, трактар і кася

Міхаіл Антонавіч нарадзіўся ў прастай сялянскай сям'і, аднак гэта не перашкаджала ёй быць у той жа час вельмі музычнай. Дадаткова іграў на скрыпцы, а маці Міхаіла, Людміла Антонова, спявала беларускія народныя песні, адтуль хлопчык і пераняў любоў да фальклору. У роднай вёсцы Цынцавічы Вілейскага раёна Міхаіл сам навучыўся іграць на гармоніку. Цікава, што ён не мог нідзё пачуць прафесійнага выканання музычных твораў, бо вёска была без электрычнасці і не існавала нават магчымасці паслухаць музыку па радыё. Ужо тады Міхаіл больш часу праводзіў з гармонікам, чым у школьным класе: пастаянны ўдзел у мастацкай самадзейнасці, дэманстрацыях, розных вечарынах і канцэртах.

Сёння Міхаіл Антонавіч з задавальненнем узгадвае дзяцінства. І найбольш выразныя ўспаміны звязаны з дзедам Януком. Ён навучыў хлопца катацца на ровары, шмат чаго яму дараваў. Перадаў навуку арацця, касіцы, ды так, што хлопчык лічыў сябе выдатным касцом. Маці навучыла яго жаць. Дзіцячыя ўспаміны звязаны таксама і з трактарам. Гэта было вялікае шчасце пабегач за ім па полі, пасядзець на прычэпе, а трактарыст уяўляўся своеасаблівым героем. Міхаіл Казінец марыў стаць шафёрам. Калі да іх у вёску дзесьці раз у паўгода прыезджала машына, то хлопцы беглі за ёй, каб падыхаць яе дымам, пылам, што ўздыхаўся клубамі з-пад шурпатых колаў.

## Музыка на нотах

Пасля сканчэння сямігодкі ў 1952 годзе Міхаіл пайшоў у



Міхаіл Казінец.

восьмы клас сярэдняй школы №1 у Вілейцы. У той жа год ён пайшоў у музычную школу, дзе пачаў іграць на баяне. Хлопцу было ўжо чатырнаццаць гадоў, а большасці з выхаванцаў — усяго каля сямі. Аднак гэта не было перашкодай у іх адносінах. Вайна шмат чаго пераблытала, таму такая з'ява не была незвычайнай. Музычную школу Міхаіл скончыў за тры гады: з першага класа перайшоў у трэці, а з трэцяга адразу ў выпускны пяты. Мабыць, дапамагла музычная самаадукацыя, уменне іграць па слыху, ды і ўзрост дазваляў засвойваць інфармацыю значна хутчэй за астатніх вучняў. Аднак вялікую цяжкасць складала ігра на нотах. Няпроста было зразумець, якія ноты пішуцца над лінейкамі, якія — пад імі. Асабліва цяжка даводзілася з дадатковымі лінейкамі. Міхаіл Антонавіч прызнаецца, што калі партыю для правай рукі вывучаў па нотах, то левай падбіраў сам.

Затым з 1956 па 1960 гады была вучоба ў Віцебскім музычным вучылішчы. Толькі тады юнаму музыканту давялося пачуць ігра сімфанічнага аркестра ў жывым гучанні. А ўвогуле, галоўным сродкам музычнай інфармацыі была было радыё. Але Міхаіл Антонавіч усё роўна лічыць той час

вельмі цікавым і музычна насычаным, бо ён сам амаль ніколі не развітваўся з інструментам.

## Пасол культуры беларускай

Пасля скончэння Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі спачатку па класе баяна, а затым факультэт оперна-сімфанічнага дырыжыравання. І ўжо калі ў 1972 годзе Міхаіл Казінец быў на 4 курсе вучобы на другой спецыяльнасці, Іосіф Жыновіч запрасіў яго, як музыканта, які падае вялікі надзеі, дырыжорам да сябе ў аркестр. А ў 1975 годзе малады музыкант стаў і яго мастацкім кіраўніком. Міхаіл Антонавіч лічыць, што менавіта праз аркестр ён пазнаў свет: "І калі нейкае ў мяне імя ёсць, то, безумоўна, гэта дзякуючы таму, што лёс мне даў магчымасць працаваць у такім выдатным аркестры. Я лічу, што гэта інструментальны голас зямлі беларускай". Дарэчы, гэта адзіны ў свеце прафесійны аркестр беларускіх народных інструментаў.

Калектыў аркестра аб'ездзіў з канцэртамі ўсё былы Саветскі Саюз: ад Мурманска да Уладзівастока, ад Магадана і да Кушкі. Бывалі часы, калі музыканты гастраліравалі па 6-

7 месяцаў за межамі Беларусі. Яны пабывалі ў Германіі, Польшчы, Кітаі, Турцыі, Румыніі, Індыі. Аркестр з'яўляецца як бы пасрэднікам паміж Беларуссю і іншымі краінамі, паслом культуры нашай краіны за мяжой. Праз яго іншаземцы даведваюцца пра Беларусь. Аднойчы Міхаіл Антонавіч давялося для дзесяцітысячнай плошчы слухачоў у Боне растлумачваць, што ёсць такая краіна ў цэнтры Еўропы і завецца яна не Weisrusland, а Беларусь.

Выступленні перад аўдыторыяй — заўсёды асалода. А калі гэта яшчэ і зямлякі, то прыемна ўдвая, але ж узростае і адказнасць перад публікай. Міхаіл Казінец кажа: "Мы часам не ведаем, які адукаваны слухач, калі ён сустракаецца з сапраўдным мастацтвам. Калі гады 3-4 назад аркестр "Маладая Беларусь" прыездзіў у Вілейку з "9-й сімфоніяй" Бетховена, было паўтары гадзіны аячэй і цішыні. А пад канец зала апладзіравала ад душы, ён усё зразумець, таму што музыка вялікая. І гэта мяне ўразіла. Многое ўва мне самім пахіснулася. І цяпер я не боюся паказаць музыку, якая на першы погляд можа падацца незразумелай. Калі гэта сапраўдная музыка, вялікія пачуцці з выдатнай гармоніяй і выкананнем, яны заўсёды знайдуць адэкватныя адчужанні слухача".

## Шчаслівы чалавек

Міхаіл Антонавіч кажа, што вельмі добра патрапіў у прафесію, нават яна сама выбрала яго. І цяпер вельмі цяжка сказаць, чым бы ён займаўся, каб не музыка. Аднак ёсць у яго яшчэ адна любімая справа — земляробства. Дача — гэта тое месца, дзе можна адпачыць ад прафесіі, пабыць дзіцем прыроды. Але і тут у час водпуску Міхаіл Антонавіч пакрыху рыхтуецца да наступнага канцэртнага сезона. Для яго вялікае шчасце мець магчымасць пераклывацца з зямлі на партытуру і наадварот.

Дачка Міхаіла Казінца, Вікторыя, пайшла па шляху бацькі і звязала сваё жыццё з музыкай. Сын Юрый хоць і скончыў на выдатна музычную школу, аднак прафесію набыў універсітэцкай інфарматыкі. А ўнукі ўжо, як кажа сам Міхаіл Антонавіч, музыкай не цікавяцца.

Увогуле, Міхаіл Казінец — гэта той чалавек, які зараджае добрым настроем. Ды што тут казаць, калі на пытанне "Ці лічыце Вы сябе шчаслівым?", ён адказвае "Так. Безумоўна".

Яўгенія МАНЦЭВІЧ.

## ■ думкі ўслых

### Андрэй, верабей...

Па тэрыторыі дзіцячага сада гаманлівай чародкай бегалі дзеці. Раптам ад вясёлага, шумнага гурта аддзялілася рослая дзяўчынка ў зялёнай шапачцы і тоненькім галаском не сказала, прапела: "Андрэй, верабей, на кані катаўся".

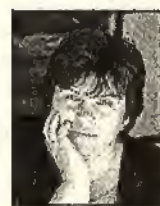
"Света, супакойся, а то тату раскажу", — сярдзітым голасам папярэдзіла выхавальніца і паглядзіла на галоўцы хлопчыка, што стаў побач. Напэўна, гэта Андрэй, падумала я і не змагла стрымаць усмешкі. У дзяцінстве, якое цяпер здаецца такім далёкім, гэтымі самымі словамі сама дражніла брата.

"Мам, а з мяне дзеці ў школе смяюцца, — гэта ўжо скардзіцца на жыццё мой сын-першакласнік. Кажуць, Сліж, зараз мы на табе пакатаемся". "А хто так кажа?" — цікаўлюся я. "Бычкоўскі", — з гатоўнасцю адказвае ён. "Сліж, гэта рыба, — тлумачу яму я, — а вось на Бычкоўскім і сапраўды можна пакатацца".

Закончыць школу і застацца без мянушкі немагчыма. Прычым застаецца як дзеці, так і педагогам. Настаўніка гісторыі, які нікому не даваў спуска, вучні нават называлі Феадальны Гад, а географічку — Муха цэ-цэ. Выкладчык чарчэння меў гонар насіць мянушку Цыркуль, прыбіральшчыца — Швабра, а настаўніка фізкультуры ўсе называлі Гантэль.

Славіцца мянушкамі і наша беларуская вёска. Прыедзьце, напрыклад, у тую ж Гародзькі, што ў Валожынскім раёне, і паспрабуйце спытацца ў першага сустрэчнага, дзе жывуць Станкевічы. "А вам каго, Азерскіх, Пахомчыкавых, Ануфрэвых, Бландзінаў, Зайчыкавых, Іванавых, Афіцэравых?" — тут жа спытаюцца ў вас, бо даўно ўжо прывыклі адрозніваць аднафамільцаў не па імёнах, а па мянушках, якія перадаюцца з пакалення ў пакаленне. Ганькай Азерскай, хоць мела сапраўднае прозвішча Станкевіч, была мая бабуля, гэтак жа называлі бацьку, клічуць маці, брата. І плямёнікам яго, а маім дзеці, кажуць на вуліцы ўслед: "Гэта ж Азерскі Пашка і Максім". "Я таксама буду ў вашай кагорце?" — нека па-жартаву муж. "Навошта, ты ж Гарачкаў", — у тон яму адказала я, бо маю свякроў таксама ніколі не завуць па прозвішчы. Колькі ведаю яе — столькі яна Галя Гарачкава.

Падчас камандаіроўкі ў адну з вёсак раёна папрасіла вясковага дядка палічыць, колькі ў іх засталася жылых хат. "Мікіціха, Чарачка, Нутрыя, Сюля, Гейдра, Касманаўт, Артыстка", — загінваючы пальцы пачаў лічыць той. "А Артыстка як прозвішча?" — спыталася ў яго знянак. "Ці ж я ведаю, — хітравата ўсміхнуўся дзед. — І піянеркай Артысткай звалі, і пенсіянеркай так клічуць. Можа, сама і памятае. А мне нашто?"



Разважала  
Марына СЛІЖ.

## Словам шчырым адгукнецца

**МАЛАДЗЕЧНА.** Маладзечанская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма мае даўнюю і трывалую сувязь з пісьменніцкай арганізацыяй нашай краіны. За мінулы месяц яе работнікі арганізавалі некалькі літаратурных вечароў, сустрэч з выдатнымі дзеячамі беларускай культуры і літаратуры.

У пачатку сакавіка ў госці да чыгачоў Радашкавіцкай гарпа-

скавай бібліятэкі завіталі галоўны рэдактар гумарыстычнага часопіса "Вожык" пісьменнік Алесь Пісьмянкоў і бард Пётр Русаў. Сустрэча адбылася шчыра і сардэчна. Вершы, якія арганічна перапляталіся з аповедамі пра асабістае жыццё, гукі гітары стваралі атмасферу цеплыні, ўзаемазвязвання і пачуццёвага адзіства. Напрыканцы вечарыны прысутныя мелі унікальную магчымасць набыць кнігі

гасцей і атрымаць аўтографы.

Праз некалькі дзён у памяшканні Вязінкаўскай сельскай бібліятэкі прайшла цікавая сустрэча з пісьменніцай, кіраўніком творчага аб'яднання "Літаратурнае прадмесце" Людмілай Рублеўскай і яе маладымі сябрамі Алесем Спіцыным, Аксанай Спрычан і Вікай Трэнас. Вучні і настаўнікі мясцовай школы ўважліва слухалі выступленні пісьменнікаў, шчыра рэагавалі

на розныя здарэнні, што адбываліся ў іх жыцці. А потым задавалі разнастайныя пытанні пра жыццё і творчасць.

Такія сустрэчы не праходзяць бяследна. Яны прымушаюць задумацца аб сэнсе быцця, аб вечным і часовым, аб месцы літаратуры ў жыцці чалавецтва і аб лёсе роднай мовы. Дапамагаюць словам шчырым адгукнуцца ў наступных пакаленнях.

Наталія ПЛОТАВА.



# Эканоміка пакуль жывая

## І гэты шанс трэба скарыстаць

**МАЛАДЗЕЧНА.** Такой думкі прытрымліваецца экс-старшыня нацыянальнага банка Беларусі Станіслаў Багданкевіч. Аб гэтым ён сказаў карэспандэнту «Рэгіянальнай газеты» падчас гутаркі ў сценах рэдакцыі.

У мінулую суботу ў рэдакцыю «Рэгіянальнай газеты» наведалься прадстаўнік кааліцыі «Пяць плюс». Размова ішла аб палітычнай сітуацыі ў краіне, аб месцы Беларусі ў міжнароднай супольнасці.

Наш зямляк ганаровы старшыня Аб'яднанай грамадзянскай партыі Станіслаў Багданкевіч даў кароткае інтэрв'ю «Рэгіянальнай газеце».

Ён раскажаў аб нядаўнім візіце дэлегацыі дзесяці беларускіх палітыкаў, сярод якіх былі дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага Сходу Беларусі Вольга Абрамава, Станіслаў Багданкевіч, лідэр партыі працы Аляксандр Бухостаў, лідэр Народнай грамады Мікалай Статкевіч. Беларусы прыбылі па запрашэнні расійскіх палітыкаў, блізкіх да атчэйнага Уладзіміра Пуціна. Сустрэчу папярэдна афіцыйна старшыня фонду «Палітыка» Анатоль Ніканаў і Сяргей Караганаў, старшыня Савета па знешняй і абароннай палітыцы.

Па словах Багданкевіча, Караганаў у адным са сваіх выступленняў гаварыў, што дасягнуць злучэння Расіі і Беларусі ва ўмовах праўлення Лукашэнка немагчыма. І гэта ёсць пункт гледжання Пуціна. Шмат было ўдзелена ўвагі апошняму «газаваму скандалу».

Станіслаў Багданкевіч сказаў карэспандэнту «РГ», што яго пазіцыя адносна газу — пралукашэнская: «Расія сваімі дзеяннямі падыграла расійскім павіншам».

На думку Багданкевіча, даўшы магчымасць беларускім палітыкам выступаць на расійскім тэлебачанні, можна дабіцца куды больш дэла пераменаў у адносінах Расіі і Беларусі, чым перакрываць газу.

Думкі расіян на гэтай сустрэчы не былі аднолькавымі. Былы расійскі дыпламат Анатоль Адамшын, напрыклад, зазначыў, што атчэйнае Пуціна неаднароднае. Некаторыя прадстаўнікі сілавых структур лічаць, што для Расіі вельмі важная прысутнасць расійскіх ваенных баз (у тым ліку ў Вілейкі-рэд.). Ніканаў жа не



Станіслаў Багданкевіч у рэдакцыі «Рэгіянальнай газеты» ў суботу, 3 красавіка.

пагадзіўся, сказаўшы, што ў сённяшняй Еўропе няма пагроз для Расіі, а функцыі баз Ганцавічаў і Вілейкі могуць выконваць і іншыя.

На маскоўскай сустрэчы шмат гаварылася аб эканоміцы дзвюх краін. Пераважная большасць выступоўцаў пагаджалася з тым, што сёння адсутнічае аднагопасасць рынковых эканомік. У Беларусі, у адрозненне ад Расіі, рынкавыя рэформы тармозяцца.

На думку Станіслава Багданкевіча, і пра гэта ён сказаў у рэдакцыі «РГ», Беларусі патрэбны час, каб навярстаць упушчанае. Мы адстаём у рынкавых пераўтварэннях ад нашых суседзяў. Таму не трэба імкнуцца неадкладна ў саюз з Расіяй, але таксама нельга неадкладна ісці і ў Еўрапейскі саюз.

«Нейтралітэт — канстытуцыйная норма. І мы ў Аб'яднанай грамадзянскай партыі

прытрымліваемся гэтага і не выступаем за неадкладнае ўваходжанне Беларусі ў нейкія блокі, у тым ліку і НАТО».

На пытанне карэспандэнта, ці ёсць пры сустрэчах з простымі грамадзянамі складаныя пытанні для яго, Станіслаў Багданкевіч сказаў, што такіх пытанняў няма. Пацікавіліся мы і адносінамі да магчымай адзінай валюты Беларусі і Расіі. Былы старшыня Нацбанка сказаў, што вырашэнне пытання агульнай валюты проста трэба адкласці галоў на 10. А там будзе бачна, што рабіць агульнай валютай — расійскі рубель, а можа быць, і еўра.

— У нас з Расіяй няма аднастайнасці ў заканадаўствах. Падаткі, прыклады, на 9 працэнтных пунктаў вышэйшыя, чым у Расіі. Не створаны і іншыя ўмовы для злучэння. Працэс збліжэння краін у Еўропе патрабаваў стварэння

## Станіслаў Багданкевіч

Старшыня назіральнага савета Незалежнага інстытута сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў, доктар эканамічных навук, прафесар.

Нарадзіўся 1 студзеня 1937 года ў вёсцы Шапавалы ў сённяшнім Валожынскім раёне.

Працаваў у банкаўскіх установах. У тым ліку ў Маладзечне.

У 1991 — 1995 — старшыня праўлення Нацыянальнага банка Беларусі.

Быў кіраўніком ад Беларусі ў Міжнародным валютным фондзе і Еўрапейскім банку развіцця і рэканструкцыі.

Галоўны распрацоўшчык беларускага банкаўскага заканадаўства і незалежнай грашова-кредытнай і банкаўскай сістэмы.

Дэпутат Вярхоўнага Савета 13 склікання.

Ад 2000 года — ганаровы старшыня Аб'яднанай грамадзянскай партыі. Мае трох сыноў. У Маладзечне ў Станіслава Багданкевіча жывуць дзве сястры, пахаваныя бацькі і брат.

ажно 5 спецыяльных агульных фондаў, якія спрашчалі і спрашчаюць уваходжанне ў Еўрасаюз новых членаў. Такіх фондаў, як, напрыклад, для падтрымкі сельскай гаспадаркі ў адсталых краінах.

Станіслаў Багданкевіч урэшце ўпэўніў, што калі справа дойдзе да рэформаў, у нас будзе каму іх праводзіць.

— У нас у сярэднім звязе кіравання ёсць адукаваныя спецыялісты. Я не кажу, што ўсе. Хай сабе 10% кваліфікаваных адукаваных кадраў. Але іх дастаткова, каб праводзіць рэформы. Што яны ёсць, мяркую хача 6 па тым, колькі і якіх мне паступае дысертацый ад маладых навукоўцаў на разгляд.

Ведаецца, цяпер з пад'езда не выйсці — столькі аўтамабіляў настаўлена. Значыць эканоміка да гэтага часу ў Беларусі жыве.

Аляксандр МАНЦЭВІЧ.

## Курсы валют НБ РБ

	1.4 руб.	8.4 руб.
Долар ЗША .....	2150,00	2152,00
Еўра .....	2629,77	2599,51
Злоты .....	556,06	550,88
Літ .....	761,93	752,91
Расійскі рубель .....	75,40	75,43

«Вулічныя» курсы ў Маладзечне  
Долар .....

## Маладзечна Цэны на рынку

Прадукты	Цана (руб.)	31.4	7.4
Кіласа с/вэндж, 1 кг .....	13830	13830	
Сасіскі, 1 кг .....	5020	5020	
Селядзец, 1 кг .....	2700	3000	
Рыс, 0,9 кг .....	1000	1000	
Грэчка, 0,9 кг .....	1500	1500	
Яйкі курныя, 1 дзес. ....	1510	1510	
Алей, 1 л .....	2000	2000	
Маянз, 200 г .....	530	530	
Кава «Пеле», 100 г .....	2300	2300	
Шпроты, бляшанка 160 г ..	1150	1150	
Соус там.«Мінскі», 0,5 л ..	900	950	
Цыбуля рэпчатая, 1 кг ..	1150	1000	
Капуста, 1 кг .....	200	250	
Морква, 1 кг .....	400	400	
Лімоны, 1 кг .....	3000	2600	
Апельсіны, 1 кг .....	2300	2300	
Яблыкі, 1 кг .....	1050	1200	

## Сялянскія прадукты

Малако, 1,5 л .....	600	900
Смятана, 1 л .....	2000	2000
Масла, 1 кг .....	5000	5000
Тварог, 1 кг .....	2500	2500
Яйкі курныя, 1 дзес. ....	2000	2000
Сала, 1 кг .....	2800	3300
Бульба, 1 вядро .....	3000	2400
Яблыкі, 1 кг .....	1100	1100

## У СТАЛІЦЫ

## Паркоўка ў Мінску

МІНСК. У адпаведнасці з зацверджанай дэпутатамі Мінгарсавета праграмай развіцця аўтастанак і паркоўкаў у Мінску на 2004—2006 гады, прадугледжана стварэнне ў пяць этапаў у цэнтры сталіцы і на прылеглых вуліцах зоны платных паркоўкаў.

Як зазначаецца ў дакуменце, падчас першага этапу плануецца абсталяванне тэрыторыі пад стаянкі, абмежаваныя праспектам Скарыны, вуліцамі Няміга, Леніна, Гарадскі Вал.

Паводле БелаПАН.

ГУ-Вілейскі тэрытарыяльны цэнтр сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва аб'яўляе тэндэр на набыццё офіснай мэблі для комплектавання рабочых кабінетаў. Тэндэрныя прапановы прымаюцца на працягу 15 дзён з дня аб'яўлення аб'явы па адрасе: 222410, Мінская вобл., Вілейка, вул. Вадан'янава, 32. Тэл./факс (01773) 56493.

## Прадаецца фарба ПФ-115.

Тэл. (01773) 68042.  
(8-029) 7657096.

Прадаем (цана дагаворная) **пчаласем'і, пчаліапакеты.**  
Тэл.: (01773) 28426 (з 20.00 да 8.00), 28394 (з 8.00 да 20.00).

Маладзечанскае дзяржаўнае медыцынскае вучылішча аб'яўляе прыём абітурыентаў на базе сярэдняй школы на 2004/2005 навучальны год на дзённае аддзяленне па спецыяльнасці:  
— **сістэмычная справа** (кваліфікацыя — медыцынская справа). Тэрмін навучання — 1 год 10 месяцаў;  
— **фельчарска-акушарская справа** (кваліфікацыя — агульная справа). Тэрмін навучання 2 года 10 месяцаў. Паступаючыя ў вучылішча здаюць экзамен па біялогіі (вусна) ці прадстаўляюць сертыфікат тэсціравання па біялогіі, а таксама сертыфікат цэнтралізаванага тэсціравання па беларускай і рускай мовах (па выбару). Прыём заявак з 15 чэрвеня па 1 жніўня 2004 г. Уступныя экзамены з 2 жніўня. Падрыхтоўчы курсы (платныя) ў ліпені. 222310, Маладзечна, вул. Таміліна, 28а; тэл.: (01773) 52573, 54664.

## Новая АТС

**МАЛАДЗЕЧНА.** Новае абсталяванне з праграмным забеспячэннем пачало працаваць на раённым вузле сувязі.

У сувязі з пераабсталяваннем нумары кватэрных тэлефонаў у шостым мікрараёне (вуліцы Крынічная, Гарадоцкая, Вялікі Гасцінец) цяпер пачынаюцца з лічбы 4. «У 1997 годзе, — сказаў начальнік вузла электрасувязі Леанід Валатовіч, — для шостага мікрараёна наладжвалі АТС-3. Але раён развіваўся, цяпер ранейшых магутнасцей недастаткова». Нумары з «тройкай», сказаў ён, будуць дадавацца ў Залінейным раёне, раёне Старо-

га Места і завода парашковай металургіі.

Старую АТС-7 (нумары тэлефонаў пачынаюцца з «7»), якая адпрацавала 45 гадоў, разбіруць на чорныя, каларовыя, каштоўныя металы.

Новая АТС, па словах Леаніда Валатовіча, дазваляе аказваць каля 40 новых відаў паслуг. У тым ліку і хуткасны шырокапапалосны доступ у Інтэрнэт па тэхналогіі ADSL, якая дазваляе адначасова карыстацца Інтэрнэтам і размаўляць па тэлефоне. На гэтую паслугу ў горадзе могуць разлічваць 16 аб'ектаў.

Святлана ЦІШКО.

## ПЯТОЕ КОЛЕСО

Магазін аўтазапчастак  
Любыя аўташыны  
Шнімонтаж, ошліфавка шні, любой ремонт шні, в том числе с/х (боковые порезы до 30 см), замена ремней ГРМ, ремонт ходовой части, развал-схождение колёс, мойка автомобилей  
Сморгонь, ул. Пограничников, 7.  
Т. (8-01592) 31322, (8-029) 6732822.

## УП «Белэксспазастасць»

Запчасткі МАЗ, ЯМЗ  
і іншыя са склада ў Маладзечне.  
Тавар сертыфікаваны ў РБ.  
Тэл./факс (01773) 44280, (8-029) 6730785.

**ВНИМАНИЕ! СЕЗОННАЯ РАСПРОДАЖА!**  
**ВСЯ ТРУБОПРОВОДНАЯ АРМАТУРА, НАСОСНОЕ И ВЕНТИЛЯЦИОННОЕ ОБОРУДОВАНИЕ, ЭЛЕКТРОДВИГАТЕЛИ**

**НОВИНКИ:**

- ЗАПОРНАЯ АРМАТУРА HAWLE
- РЕГУЛЯТОР РАСХОДА РР
- МУФТЫ, КОНТРОЛЛЕРЫ, РЕЗЬБЫ, БОЧАТА, СЛОНЫ
- РАДИАТОРЫ ОТОПИТЕЛЬНЫЕ ЧУГУННЫЕ

Склад и офис в районе МКАД

Тел./факс (017) 278-65-89, 277-37-61, 277-44-58, 277-60-71  
Могилёв (0222) 23-77-21; Борисов (0177) 78-22-69, Гомель (0232) 41-54-44

ИЩЕМ РЕГИОНАЛЬНЫХ ПРЕДСТАВИТЕЛЕЙ



# Паксаса адставілі

Прэзідэнта Літвы адправілі ў адстаўку, нягледзячы на ўсе яго прабачэнні

**ВІЛЬНЯ.** Прэзідэнт Літвы Раландас Паксас павінен пайсці ў адстаўку. Як паведамляе міжнароднае інфармацыйнае агенцтва Reuters, такое рашэнне прыняў Сейм Літвы на пасяджэнні ў аўторак, 6 красавіка. Прэзідэнта, які 7 студзеня мінулага года перамог у прэзідэнцкіх выбарах, абвінавачваюць у карупцыі і парушэнні Канстытуцыі.

У ходзе гэтага пасяджэння Паксас перапрасіў за дапушчаныя ім памылкі і заклікаў «не баяцца іх паправіць». Як паведамляе інфармацыйнае агенцтва «Інтерфакс», ён заклікаў парламентарыяў задумацца, ці сапраўды зробленыя ім за год прэзідэнцтва «некалькі памылак» заслугоўваюць імпічмэнту.

Паксас таксама абвергнуў усе абвінавачванні камісіі па імпічмэнце, хаця яны былі пацверджаныя вывадамі Канстытуцыйнага суда і часовай парламенцкай камісіі. «Ніводным сваім дзеяннем я не нанёс шкоду дзяржаве», — заявіў прэзідэнт.

Між тым, згодна з рашэннем Канстытуцыйнага суда, ён сапраўды парушыў асноўны закон краіны, даўшы грамадзянства Літоўскай Рэспублікі бізнэсмэну Юрыю Барысаву, які на выбарах аказаў яму фінансавую падтрымку. Суд указаў, што Паксас наўмысна даў зразуменьце Барысаву, што праваахоўныя органы праводзяць расследаванне ў адносінах да прадпрыемства. Ён таксама даў указанні свайму дарадцу



Вільня, 8 студзеня 2003 года. Раландас Паксас перамог у прэзідэнцкіх выбарах напярэдадні.

Фота Уладзіміра ІВАНОВА

Вісвалдасу Рачкаўскасу скарыстацца службовым становішчам і паўплываць на рашэнне кіраўнікоў і акцыянераў ЗАТ Zemaitijos keliai, каб яны перадалі акцыі бліжэй да Паксаса асобам. Суд падкрэсліў, што тым самым Раландас Паксас парушыў прэзідэнцкую прысягу.

Па дадзеных інфармагенцтва, выступаючы перад дэпутатамі Сейма 6 красавіка, Паксас сцвярджаў, што ягоныя папярэднікі — былыя прэзідэнты Літвы — сотні разоў незаконна давалі літоўскае грамадзянства замежнікам. Акрамя таго, ён абвінавачваў спецслужбы за

ўдзел у палітычных працэсах, а палітыкаў — у прымяненні падвойных стандартаў, парушэнні законаў, раскрыцці дзяржаўных тайнаў, страце сакрэтных дакументаў.

Падкрэсліўшы, што імпічмэнт з'яўляецца «беспрэцэдэнтнай з'явай у гісторыі Еўропы», Паксас заявіў, што ён дастойна прыме любое рашэнне парламента. Аднак пераканаць дэпутатаў Сейма ў тым, што ён як прэзідэнт заслугоўвае даверу, Паксас не здолеў. Большасцю галасоў ён быў прызначаны вінаватым ў парушэнні Канстытуцыі.

Чакаецца, што выбары новага прэзідэнта Літвы пройдуць ў пачатку мая. Па меркаванні аналітыкаў, не выключана, што Паксас выставіць сваю кандыдатуру на гэтых выбарах. Не выключана таксама, што Генеральная пракуратура ўзбудзіць крымінальную справу па матэрыялах камісіі па імпічмэнце.

Аддзел інфармацыі «РГ».

**Даведка.** Раландас Паксас. Нарадзіўся ў 1956 годзе ў горадзе Цяльшай. У 1979 скончыў Віленскі інжынерна-будаўнічы інстытут. У 1984 — Ленінградскую акадэмію грамадзянскай авіяцыі. Інжынер-пілот. Сур'ёзная палітычная кар'ера пачалася ў 1997 годзе. У ходзе выбарчай кампаніі актыўна выкарыстоўваў імідж прафесійнага лётчыка. Зрабіў акарабаваны пералёт над Віліяй каля Вільні.

■ ПОСТ ДА

## Руш насустрач

**МАЛАДЗЕЧНА.** Апошні дзень сакавіка адзначыўся абвастраннем дарожнага становішча.

Каля 7 гадзін раніцы 31 сакавіка работнік маладзечанскага мэблевага цэнтра (ММЦ) Леанід З. на аўтамашыне «Фольксваген-Гольф» ехаў па Вялікім Гасцінцы ў напрамку Смаргоні. Каля аўтобуса на прыпынку ля швейнай фабрыкі «Юнона» пры перастрэчцы сутыкнуўся з машынай ВАЗ-2101 пад кіраваннем работніка ММЦ Аляксандра Б. У здарэнні пацярпеў работнік гэтага ж прадпрыемства Іван Ч. Яго шпіталізавалі з пераламам галёнак і гарбальніцу.

У гэты самы дзень каля 14.30 вадзіцель прадпрыемства «Будмаш» маладзечанец Юры П., кіруючы аўтамашынай ГАЗ-53 па аўтадарозе Смаргонь—Маладзечна ў кірунку Маладзечна, на 14-м км наехаў на пешахода Сяргея К., які рухаўся па абочыне ў спадарожным накірунку. Вынік — закрыты аскольчаты пералом левага пляча. Праверку па здарэнні праводзіць крымінальна-следчы камітэт.

Згодна з правіламі дарожнага руху, пешаходы абавязаны рухацца па тратуарах, пешаходных або веласіпедных дарожках, а ў выпадку іх адсутнасці — па краі праезнай часткі дарогі насустрач руху транспарту.

Уладзімір ЛУКАШЫК, інспектар ДАІ.

## Тыдзень бяспекі

Ад 5 па 11 красавіка ў Беларусі праходзіць тыдзень бяспекі дарожнага руху, аб'яўлены Камітэтам па ўнутраным транспарце Еўрапейскай эканамічнай камісіі ААН.

Як паведаміў начальнік аддзела дарожна-патрульнай службы ўпраўлення дзяржаўна-тэрытарыяльнай інспекцыі Міністэрства ўнутраных спраў Беларусі Аляксандр Сварчынскі, у рамках тыдня сярод удзельнікаў дарожнага руху пройдзе прафілактычная кампанія па «спаскоўных, паважлівых і ветлівых паводзінах на дарогах» пад дэвізам: «Узаемная павага на дарозе — залог бяспекі». Праграмай мерапрыемства кампаніі прадугледжана распрацоўка і зацвярджэнне галіновых і рэгіянальных праграм па прафілактыцы аварыйнасці на транспарце, правядзенне аналізу транспартнай дысцыпліны за апошнія пяць гадоў, аналізу дарожнага руху ў месцах масавага руху пешаходаў. Акрамя таго, будзе арганізаваны масавы перадрэйсавы кантроль вадзіцеляў.

Кожныя суткі на дарогах краіны ў сярэднім гінуць пяць чалавек і атрымліваюць раненні да 20 чалавек. Асноўнай прычынай дарожна-транспартных здарэнняў, паводле яго слоў, з'яўляецца кіраванне транспартным сродкам у стане алкагольнага ап'янення. У 2003 годзе па гэтай прычыне здзейснена 721 ДТЗ, пры гэтым загінула 178 чалавек.

У рамках дзеячага заканадаўства, зазначыў Аляксандр Сварчынскі, было прынята рашэнне аб прымяненні самых строгіх правілаў за кіраванне аўтамабілем у стане алкагольнага ап'янення: пазбаўленне вадзіцельскіх правоў.

Паводле БелаПАН.

■ КРЫМІНАЛ, ЗДАРЭННІ, ХРОНІКА

## Залезлі ў дом

**МАЛАДЗЕЧНА.** Зладзеі выбілі шыбу і залезлі ў дом, што ў Заскавічах.

Больш за месяц у доме, які выкарыстоўваўся як дача, нікога не было. Зладзеі забралі вярблюджую коўдру, настольны святільнік, два пакрывалы на крэслы.

## Узламалі замок

**МАЛАДЗЕЧНА.** У Гарадку са склапа выкраві прыкладна 80 кілаграмаў бульбы, буракі, алюмініевую біклагу.

## Забраў вырчку

**МАЛАДЗЕЧНА.** Трэцяга красавіка ў адным з шапікаў паблізу калгаснага рынку невядомы завалодаў вырчкай у 103 тысячы 800 рублёў.

Ён выкарыстаў момант, калі не было прадаўца. Невядомы выбіў шкло ў форціцы.

## 3 наганам

**МАЛАДЗЕЧНА.** У панядзелак на вуліцы Ф.Скарыны паблізу кафэ «Блюз» затрымалі грамадзяніна Украіны, які меў пры сабе рэвальвер сістэмы «Наган» і 50 патронаў да яго.

Украінец прыехаў у Маладзечна да сваякоў. Ён з'яўляецца пасрэднякам па продажы зброі. Наган у яго канфіскавалі. Парушальнік закону знаходзіцца ў ізалятары часовага ўтрымання. Узбуджана крымінальная справа.

## Знялі дзверы

**МАЛАДЗЕЧНА.** У магазіне №61 па вуліцы Ф.Скарыны двое выкраві ўваходныя дзверы.

Гэта адбылося акурат напрыканцы рабочага дня, каля 10 гадзін вечара. 17-гадовага зладзея затрымалі, 20-гадовага шукаюць.

## Злодзеі ва ўзросце

**МАЛАДЗЕЧНА.** У вёсцы Раёўка 64-гадовы вясковец выкраў 8 курэй.

Некалькі курак ён паспеў з'есці і прадаць. Астатніх вярнулі ўладальніку.

## За тысячы

**МАЛАДЗЕЧНА.** Малады чалавек адабраў тысячы ў школьніка.

Гэта здарылася 4 красавіка а палове 11-й гадзіны вечара каля сярэдняй школы №8. Злодзеі ўжо былі асуджаны і на волі знаходзіўся 25 дзён.

## 100 кілаграмаў свініны

**МАЛАДЗЕЧНА.** У жанчыны з вёскі Чарты укралі 100 кілаграмаў свініны.

Узімку яна закалола кабана і захоўвала мяса і вырабы з яго на гарышчы. Напярэдадні Вялікадня вырашыла правесці запасы...

## На пару

**МАЛАДЗЕЧНА.** У раёне сярэдняй школы №8 у малад-

зечанца выкраві мабільны тэлефон. Зладзеяў знайшлі праз 20 хвілін.

Імі аказаліся 20-гадовы хлопца і 19-гадовая дзяўчына.

Па зводцы гаррайаддзела ўнутраных спраў падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

## Няўдалае купанне

**ВІЛЕЙКА.** Чацвёртага красавіка ў Віліі затануў 27-гадовы гараджанін.

Купальны сезон ён адкрыў хутэй за ўсё ў заклад, не думаючы, што жарт можа абярнуцца трагедыяй. На месца здарэння выязджалі супрацоўнікі РАУС, выратавальнікі, вадалазы. Цела тапельца пакуль не знойдзена.

## Адабралі сотавы

**ВІЛЕЙКА.** Сотавы тэлефон адабралі ў гараджаніна А.

Здарылася гэта ў мінулую суботу, ля поўначы. Невядомыя не толькі пазбавілі яго сродку сувязі, але і пабілі.

Па міліцэйскіх зводках падрыхтавала Марына СЛІЖ.

## Сякера як аргумент

**АШМЯНЫ.** 30-гадовай жыхарцы вёскі Семернікі не спадабалася, што муж, які быў на добрым падпітку, узяў на рукі іх двухмесячнае дзіця.

Падчас сваркі і бойкі, у 9 гадзін вечара, жонка ўдарыла мужа не менш чатырох разоў па галаве вастрыём сякеры. Вынік — пераламы чэрапа і мноства рубленых ранаў галавы, якія жанчына тут жа насп-

рабавала зашыць шаўковымі ніткамі. І толькі ранацай выклікала хуткую дапамогу. Мужчына знаходзіцца ў рэанімацыі.

## Смяротнае падзенне

**АШМЯНЫ.** Мужчына 1968 года нараджэння ўпаў з падводы. Вынік сумны.

Здарэнне адбылося каля вёскі Кракаўка. Пацярпелы ехаў на кані з сябрам. Конь, спалохаўшыся машыны, якая праяжджала міма, пакіне іх. Мужчына атрымаў адкрыты пералом чэрапа і памёр у рэанімацыі. Сябар не пацярпеў.

## Размова сваякоў

**АСТРАВЕЦ.** У ноч на 2 красавіка ў вёсцы Тракелі пасля сумеснай п'яні 20-гадовы хлопец зарэзаў свайго дзядзьку.

Пляменнік нанёс больш за 10 удараў нажом, даўжыня ляза якога ўсяго 2 сантыметры. Гаспадар хаты, страціўшы шмат крыві, памёр на месцы.

## Чэчэнскі след

**АСТРАВЕЦ.** 5 красавіка супрацоўнікі РАУС сумесна з аддзелам ДАІ ў вёсцы Варона затрымалі двух грамадзян Чэчні, якія кіравалі незаконна перайсці з Беларусі ў Літву.

Затрыманых даставілі ў пагранічную камендатуру. Сяргей ЗЯНЬКО.



## ■ КОНКУРСЫ

## «Залатыя пёры»



Дыпламанты Маладзечанскага гарадскога конкурсу маладых журналістаў «Залатое пярэ» Насця Нарэйка, Аляксей Таратута, Карына Лявонцьева (верхні рад), Валянцін Цішко, Наталля Кезік, Вікторыя Крупнянкова (ніжні рад).

Фота Сяргея МАЦЮШОВА.

**МАЛАДЗЕЧНА.** Журы трэцяга гарадскога конкурсу маладых журналістаў «Залатое пярэ» 1 красавіка ўзнагародзіла прызёраў і дыпламантаў. Усе заснавальнікі – «Рэгіянальная газета», Цэнтр пазашкольнай работы, «Маладзечанская газета» – падрыхтавалі свае прызы, таму падарункаў было многа.

Конкурс быў прысвечаны 615-годдзю Маладзечна і меў агульную тэму «Горад, сэрцу дарогі». Журналісты-школьнікі маглі пісаць пра го-

рад будучыні і пра гісторыю Маладзечаншчыны, пра беларускую мову, пра вядомых і не вельмі жыхароў горада.

Спачатку заахвочвальнымі прызамі і сертыфікатам ад «РГ» былі адзначаны дыпламанты конкурсу Наталля Кезік, Карына Лявонцьева і Вольга Кур'яччык. Затым прызы, сертыфікаты ад «РГ» і граматы за трэцяе месца атрымалі Валянцін Цішко (СШ №11) і Насця Нарэйка (Маладзечанская беларуская гімназія), а Вікторыя Крупнянкова (гімназія №6) – за другое.

Стаў пераможцам і атрымаў,

акрамя прызоў, «залатое пярэ» вучань выпускнога класа СШ №14 Аляксей Таратута. Тэму работы (ён напісаў пра вядомага мастака з Маладзечна Кастуся Харахавіча) яму падказала настаўніца беларускай мовы і літаратуры Галіна Гусева.

Напрыканцы сустрэчы маладыя журналісты падзяліліся сваімі ўражаннямі. «Сёння ў мяне ўзвышаны настрой, – сказаў Аляксей Таратута. – Раней я не планаваў стаць журналістам. Магчыма, пасля гэтага конкурсу мае планы змяняцца».

Святлана ЦІШКО.

## ■ СПОВЕДЗЬ

## Мець работу – шчасце

– Мне завуць Максімчыка-па Таццяна Сцяпанаўна, – гучыць у памяці крыху напалоханы мой голас.

Здаецца, вечнасць прайшла з той цёплай жывеньскай раныцы, калі па размеркаванні раённага аддзела адукацыі я прыехала ў вёску Дубравы. Ахутаная туманам, яна была падобная на забыты Богам і людзьмі святы куточак беларускай зямлі. Цішыня і спакоем, светлым роздумам і простае жыццёвай радасцю веяла ад палёў абшару дарогі, драўляных хат, разбуранага касцёла.

Час спыняўся, калі я выходзіла на асфальтавую стужку дарогі, што вяла ад станцыі да вёскі, і 45 хвілін пераставалі існаваць як фізічная велічыня – вымяраліся бясконцасцю неба і думак.

Задумацца было над чым: на пасадку намесніка дырэктара па вучэбна-выхаваўчай рабоце прызначаюць не кожнага выпускніка універсітэта. Вось толькі ганарыцца сваёй пасадкай мне не выпадала. Так склаўся лёс. Звольніўся ў сувязі з пераходам былы намеснік, і мне далі магчымасць выбіраць.

Я выбрала адзіноту...

Калі твае падначаленыя – настаўнікі сталага ўзросту, калі адны пазбягаюць сустрэч з табой, хаваючы сваю крыўду на лёс, а іншыя, не тоячыся,

пазіраюць з усмешкай, маўляў, цікава, чым усё гэта скончыцца, галоўнае ў такім выпадку – выжыць. І я выжывала. Не жыла, а чакала, калі закончыцца тыдзень, чвэрць, год.

Стрыманасць і тактоўнасць у адносінах да настаўнікаў нарэшце зробілі сваю справу. Да мяне прывыклі. Я стала «сваёй» Сцяпанаўнай. Але сэрца непакоіла думка пра марнасць і неакрэсленасць майго жыцця. Душа чакала пераменаў. І яны прыйшлі. Не, не прыйшлі, а ўварваліся і паклікалі ў Вілейку.

...Так пашырлася геаграфія майго жыццёвага шляху: нарадзілася ў вёсцы Ліпвінавічы Кармянскага раёна Гомельскай вобласці. 1991 год сустракала разам з бацькамі, братам і сястрой у вёсцы Алёхнавічы Маладзечанскага раёна, куды сям'я пераехала жыць, вучылася ў Мінску (БДПУ імя Максіма Танка), працавала ў Дубравах. У Вілейцы спадзявалася затрымацца надоўга, ды не пашанцавала. Два месяцы прайшлі ў пошуках працы...

Адчай беспрацоўнага можна параўнаць хіба што з адчаем самагубцы. Неяк непрыкметна прыходзіць адчуванне, што ты ўжо іншы, не такі, як усе. І тады са здзіўленнем азіраешся навокал і бачыш упершыню заўважаеш людзей. Яны спяшаюцца на работу, стомле-

ныя вяртаюцца дадому. Здаецца, ніводны з іх не разумее, якое гэта шчасце – мець работу. Не ўяўляе, як, трацічы апошняе надзею, можна адчыняць дзверы розных арганізацый, углядацца ў незнаёмыя твары, а раптам гэта твае будучыя супрацоўнікі. І зноў ісці дадому. Безліч разоў пракручваю ў збаледай галаве: «Не», «Не патрэбныя», «Спакуваем, але...», «Сваіх няма куды падзець». І ніхто не дапаможа. Твае праблемы, твой сорам, твой страх. Тваё вар'яцтва...

З гэтага года працую педагогам-арганізатарам у адной маладзечанскай школе. І толькі часам да мяне прыходзіць страшны сон: я спяняюся на аўтобус, які павінен адвезці мяне на работу.

Не ведаю, што чакае мяне за новым жыццёвым паваротам. Вучуся аднолькава прымаць усё – і шчасце, і адзіноту...

Таццяна МАКСІМЧЫКАВА.

Ад рэдакцыі. Таццяна Максімчыкава звольнілася з маладзечанскай школы. «Гэта вельмі добры, адказны і добра сумленны работнік, – сказаў «РГ» у інтэрв'ю па тэлефоне дырэктар гэтай навукальнай установы. – Хто яе возьме на працу, ніколі не пашкадуе». Ён растлумачыў, што Таццяна Максімчыкава па-ранейшаму жыве ў Вілейцы і ездзіць штодзень на дызель на працу і назад цяжка.

Працягваем знаёміць нашых чытачоў з фрагментамі кнігі ўраджэнак Будслава Анелі Катковіч і Вэранікі Катковіч-Клентак «Успаміны». Нядаўна ў Польшчы выйшаў пераклад на польскую мову гэтай кнігі, які завецца «Ад Будслава да ГУЛАГа». Захоўваем правапіс арыгіналу. У гэтым нумары сваімі ўспамінамі дзеліцца Анеля Катковіч. Успаміны Вэранікі Катковіч-Клентак будучы друквацца пасля ўспамінаў Анелі Катковіч. Поўны тэкст кнігі можна знайсці на сайце <http://kamunikat.net.ilg.pl>.



## Ад Будслава да ГУЛАГа

Што было б са мною, калі б мае валізкі і сумачка не знайшліся! Асталася б я бяз грошай, без дакументаў, без харчовых картчак і без білета на далейшае падарожжа. З гэтай немкай спаткалася я дзесяць гадоў пазней у лагерах на Сібіры.

Зь Пітніц адправілі мяне ў Дэсаў, дзе пражывала ў лагерах Вэра. Зразумела, што да Вэры я ехала зь вялікай радасцю. Ня бачыліся мы доўга. Пры лагерах была школа для беларускіх дзяцей, і я пачала працаваць у ёй настаўніцай беларускай мовы. Вучыла беларускіх дзетак. Работа прыемная, і я была вельмі з'е задаволеная. На жаль, цешыцца мне прыйшлося нядоўга. Пасля тыдня ці двух паклікаў мяне начальнік лагера і загадаў зараз-жа лагер пакінуць. Дзяцей вучыць забараніў. Засталася я ў лагерах скрываючыся, бо куды было ісці, дзе падзецца на чужыне. Даведаліся ўлады лагера, што я не выехала. Ізноў паклікаў мяне начальнік, загадваючы неадкладна выехаць. Доўга не разумею я, чаму да мяне чапляліся і нідзе не давалі работы, і толькі пасля вайны зразумела, што пашкодзіла мяне карэспандэнцыя мая з Аляксандрам Калодкай – вязнем намецкага канцлагера, да якога пісала я ні толькі лісты, але і пасылала харчовыя пасылкі.

Будучы ў Дэсаў, перажылі мы вялікае бамбардаванне горада, які быў зусім разбіты. Згінула многа людзей, а ў нашым лагерах ўсе ацалелі. Страху было многа. Цялы тыдзень горад гарэў. Дрэвы вакол лагера былі павырываючы з каранямі. Будучы ў Бэрліне, таксама кожную ноч бегала я ў схроны ад бомбаў. Была сведкам найвялікшага бамбардавання ў лютым 1945 года, калі разбілі Аляксандэрлія і акалічныя вуліцы. У тым часе якраз я і знаходзілася на гэтым пляцы. Схавалася ў мэтро. Уся зямля дрыжэла, уздрыгвалі сцены мэтро ад узрываў бомбаў. Калі ўсё супакоілася і выйшла я з мэтро на вуліцу, было цёмна, як ноччу, хаця налет адбыўся ў самы поўдзень. Трамвай, аўтобусы, дамы – усё крутом гарэла. Бомбы яшчэ ўзрываліся і нельга ніяк было дайсці да сваёй кватэры. Куды я ні кінулася, усюды валіліся дамы і выбухалі бомбы.

З Дэсаў я сама ня выехала, бо пару дзён пасля загаду начальніка пакінуць лагер немцы ўсіх нас – а было людзей у ім сем тысяч – выгналі з рэчамі ў лес, 15 км ад лагера (рэчаў маглі ўзяць

столькі, колькі змаглі несці).

Помню, была нядзеля, як прыбеглі ваенныя і загадалі ўсім разам са сваімі рэчамі выходзіць перад баракамі. Калі мы павыходзілі, пастроілі нас пяцёркамі і пагналі перад сабою, уперад на ўсход у кірунку Росляў-Цэрбст.

Выйшлі мы з лагера поўднем, а затрымаліся, калі ўжо зусім было цёмна. Знайшліся ў густым лесе. Далей ісці нельга было, бо перад намі быў агонь – гарэў горад Цэрбст. Заўважылі мы, што зніклі вартаўнікі, якія нас усю дарогу гналі. Ня ведалі мы, куды яны нас вядуць, і ўсяк думалася. Прыходзілі і такія думкі ў галаву, што гналі нас на расстрэл.

Убачыўшы, што няма каля нас стражы, рассыпаліся мы ўсе па лесе, шукаючы месца на адпачынак. Было гэта ў палове красавіка 1945 года. З намі былі малыя дзеці. Пераначваўшы пад адкрытым небам, раніцаю пачалі шукаць чым пажыўіцца – былі галодныя. Хлопцы згледзелі на полі капцы бульбы. Раскапалі і прынеслі нам яе. Гатавалі мы бульбу ў жаўнерскіх шлемах, якіх поўна было ў лесе. Знайшлі мы дзесяць і нейкай чырвонай солі, пазней паказалася шчаўе. Каб сагрэцца, пачалі купаць мы ямы і ў іх хавацца ноччу ад холаду. Празь некалькі дзён пачалася над нашымі галавамі перастрэлка; наступала савецкая армія, а немцы бараніліся. Мы хаваліся ад куляў у ямы. Выходзілі з іх, калі стралба супакоівалася. Вось, выйшаўшы, знайшлі мы многа забітых коней. Пачалі мы пачы на агні каніну і есці. Якая яна была смачная! І так пражылі мы ў лесе два тыдні, аж да канца вайны. Выйшаўшы з лесу, калі зусім супакоілася страляніна, убачылі на дарозе, на машынах амерыканцаў. Паставілі ўсе вярнуцца ў лагер, з якога нас выгналі немцы. Разам з намі была Лена Воўк-Левановіч з Мядзьебодзі, якую мы вельмі любілі. Раптылі разам трымацца, дзе б лёс нас ні кінуў, усюды ісці разам. Разам мы спалі, разам елі, разам бедалі. І вось, калі мы пераправіліся назад у Дэсаў, адзін з малышоў разбіў сабе нагу і затрымаўся, бо ня мог ісці далей. Затрымаліся пры ім Вэра мною. Тым часам наша Лена гэтага не заўважыла і пайшла наперад. Бачачы, што яе каля нас няма, папрасілі мы Янку Жамойціна дагнаць яе і сказаць, што сталася. Ён пабег за ёю. Дагнаў яе за мостам на Эльбе, які, як толькі яны перайшлі, немцы ўзарвалі. І так рака нас раздзяліла. Лены мы больш ня убачылі і да сённяшняга дня ня ведаем, што з ёю сталася.

Анеля КАТКОВІЧ.

Працяг будзе.



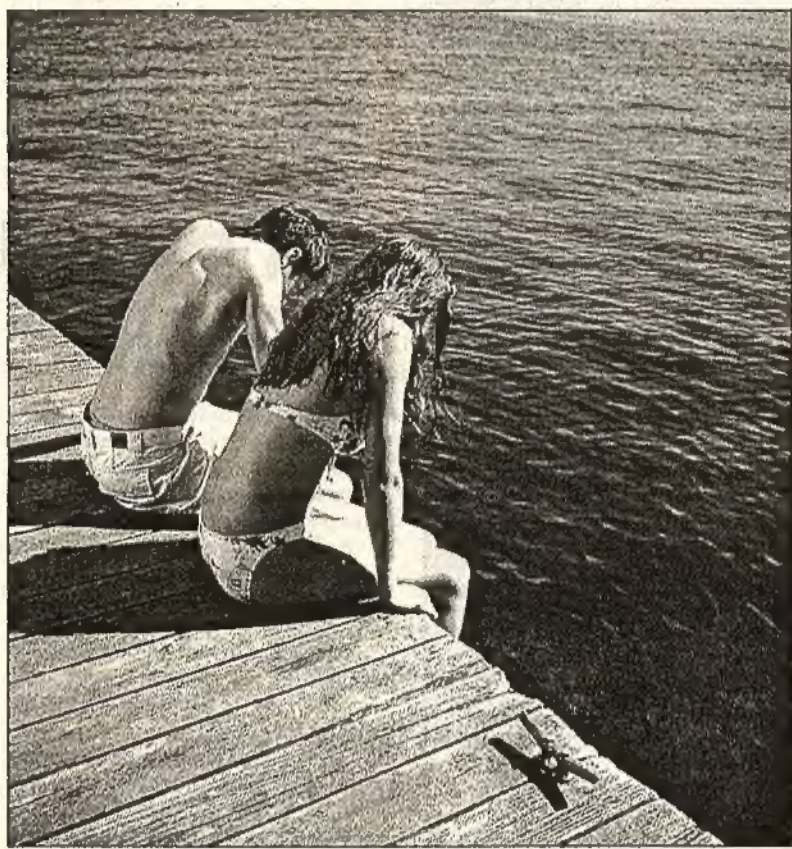
■ ХУТКА ЛЕТА

# На адпачынак – у любым напрамку!

Наш рэгіён знаходзіцца паміж дзвюма найбуйнейшымі зонамі аздаравлення і рэкрэацыі (рэкрэацыя – адпачынак, аднаўленне сіл пасля працы) Рэспублікі Беларусь. Гэта – нацыянальны парк «Нарачанскі» і зона Заслаўскага вадасховішча. Але кожны з гэтых аб'ектаў мае сваю спецыялізацыю і асаблівасці.

Зона адпачынку Заслаўскага вадасховішча ўяўляе сабой асноўнае звяно для кароткатэрміновага аздаравлення жыхароў нашай сталіцы. Займае тэрыторыю 16,5 тысячы кв.км. Сюды ўваходзяць таксама вадасховішчы Крыніца і Дразды. Лясістасць зоны складае 30%, а разлічана яна на адначасовае знаходжанне 150 тысяч чалавек (гэарэтычна – гэта Маладзечна разам з раёнам). Непасрэдна на пляжах можа грэць бакі да 35 тысяч чалавек адначасова. Да 60% ад усіх адпачываючых выязджае сюды на 1 дзень. 1% застаецца з начоўкай. Астатніх «разбіраюць» турыстычныя і санаторна-курортныя ўстановы.

У сувязі з такой нагруккай на 1/5 плошчы мясцовых лясоў адбываецца распад карэнных біяцэнозаў (біяцэноз – гэта сукупнасць жывёл, раслін, гры-



Адпачынак ля вады – адзін з самых папулярных.

Фота Delta-MM.com

боў і мікраарганізмаў, якія сумесна насыляюць участак сушы або вадаёма). Глеба ля вадасховішчаў да глыбіні 15 см зведае празмерны ціск. Самі адпачываем, а вось прыродзе

ад нас адпачынку няма.

Другі аб'ект для адпачынку – нацыянальны парк «Нарачанскі», які займае значную частку Мядзельскага раёна. Мае кліматычна-бальнеалагі-

чнае значэнне. Сульфатна-хларыдна-натрыевая вада мясцовых крыніц па ўласцівасцях падобна на воды курорта Трускавец. Лясістасць складае прыкладна 50%. Саснякоў – 81%. Возера Нарач мае каля 8,5 км пляжу.

Большасць ахвотных адпачыць праводзіць тут па некалькі дзён. У 80-я гады мінулага стагоддзя на Нарачаншчыне кожны год бывала па 100 тысяч чалавек (92% жыхароў Мінска і Мінскай вобласці, 8% – з іншых рэгіёнаў Беларусі, 20% – з-за яе межаў). У наш час павялічылася доля тых, хто прыехаў для аздаравлення з чарнобыльскіх раёнаў. Такім чынам, хваця антрапагенная нагрузка тут меншая, чым на Заслаўскім вадасховішчы, але яна больш раўнамерна размеркаваная па часе. Тым горш, што запаведных зон у нацыянальным парку «Нарачанскі» – няма. Дзеля прыкладу, запаведныя зоны ў нацыянальных парках «Прыпяцкі» складаюць 47,1, «Белавежская пушча» – 17,8%, «Браслаўскія азёры» – 3,7%.

Але як бы там ні было, адпачываць ёсць дзе. Засталося толькі зарабіць грошы.

Алег БЯГАНСКИ.

■ НАВІНЫ

## Для сябе і суседзяў

МЯДЗЕЛ. Сямінар па агра-турызму правялі ў вёсцы Кармава.

Бралі ўдзел у ім каля 40 чалавек. Прытым не толькі мясцовыя людзі: прыехалі і суседзі з Астравецкага раёна. Сярод выступоўцаў была кіраўнік асацыяцыі «Агра-і экатурызм» Валерыя Кліцунова.

Аддзел інфармацыі «РГ».

## 3 рыбалкай пачакай

Ад 1 красавіка да 30 мая дзейнічае забарона на лоўлю рыбы ў рыбных угоддзях Мінскай вобласці, што звязана з нерастам рыбы.

Пра гэта нам паведамілі ў Вілейскай міжраённай інспекцыі аховы жывёльнага і расліннага свету. Згодна з паставай Міністэрства, аматарская лоўля рыбы дазваляецца толькі з берага адной паплаўковай вудай ці спінінгам ўдзень на наступных вадаёмах:

У Вілейскім раёне. Вілейскае вадасховішча на ўчастку ад вёскі Рабунь да вёскі Сосенка. На Віліі на ўчастку ад Вілейскай электрастанцыі да вёскі Даманана. На рацэ Сэрвач – на ўчастку ад вёскі Малышкі да вёскі Людвінова.

У Маладзечанскім раёне і Маладзечне. Рака Уша – на ўчастку ў межах граніц горада Маладзечна.

Аддзел інфармацыі «РГ».

## Эканомім рэсурсы

Калі перафразіраваць адну вядомую думку, можна сказаць: «Не хлелем адзіным жыве краіна, а ўсімі іншымі рэсурсамі». Калі ж рэсурсы вычарпальныя, іх трэба эканоміць.

І сапраўды, возьмем, напрыклад, азіяцкія краіны – Ганконг, Сінгапур, Малайзію... Клімат – вечнае лета. А значыць ацяплення жылля і вытворчасці няма, што зніжае сабекошт тавараў. Плюс па 2-3 ураджаі ў год...

Краінам жа больш халоднага кліматычнага пояса (Японія, Паўночная Амерыка, наша Беларусь, краіны Еўропы) такая «лафа» не свеціць. Таму тут пайшлі (ці павінны пайсці) іншым шляхам. Папершае, татальная эканомія прыродных рэсурсаў, па-другое, высокія тэхналогіі.

Што тычыцца нашага рэгіёну, то 130-145 дзён у год слупок тэрмометра апускаецца ніжэй за 0 градусаў. Колькасць дзён без маразоў набіраецца дзесці каля 130-150. Магчыма, натуральнага асвятлення памяшканняў зімой падае да 6 гадзін у суткі, а амаль усе энэрганосбіты мы купляем за мяжой. Натуральна, што эканомія – наш «крыж», і нікуды ад такога раскладу не схаваешся. Трэба вучыцца эканоміць. І чым раней, тым лепш.

У краінах Скандынавіі, напрыклад, ужо даўно існуе сістэма факультатываў, дзе дзеці спадучаюць навуковыя і практычныя веды па энэргазабеспячэнні. Тое ж будзе і ў некаторых навуковых установах нашага горада. Мэта – выхаванне эканамічна і экалагічна адукаваных спажытоў. Напрыканцы хочацца дадаць: «Эканоміць не сорамна, сорамна не эканоміць».

Алег БЯГАНСКИ.

■ ЛЕС

## Дуб – помнік

АСТРАВЕЦ. Кіраўніцтва Гродзенскага вытворчага лесагаспадарчага аб'яднання выступіла з прапановай аб'явіць помнікам прыроды 500-гадовы дуб-велікан, які расце ў лесе недалёка ад вёскі Спонды.

Астравецкі дуб можа стаць дастойнай заменай засохламу сёлета 700-гадовому дрэву-патрыярху са Свіслацкага раёна. Яго малодшы брат па параметрах і прыгажосці ні ў чым не саступае старэйшаму. Стаіць на ўзлеску, на прасторнай паліне, выклікаючы незадаволеннае захапленне ў мясцовых жыхароў і прыездных. Плошча сячэння яго ствала – 6,6 метра, пасцёра дарослых мужчын ледзь абхопліваюць яго. Вышыня кроны – каля 30 метраў.

Дубовыя гаі на Гродзеншчыне – не рэдкасць, хадзячы расціць іх вельмі нялёгка. Адзін з самых буйных – у тым жа Спандаўскім лясніцтве, дзе «прапісаны» і новы прэтэндэнт у дубы-помнікі. Праўда, доўгажыхароў, падобных да свіслацкага або астравецкага, можна пералічыць па пальцах адной рукі. Аднак няма дзю, узрост якіх дасягае 300–400 гадоў.

У суседняй Польшчы дрэвы-доўгажыхары даўно ўзяты пад ахову дзяржавы. Яны ўпісаны ў турыстычныя маршруты, да іх прыходзяць людзі, таму што месцы, дзе растуць старажыныя лесу, на думку вучоных, валодаюць асаблівай, гаючай энэргетыкай.

Паводле БелаПАН.

■ ПРАФЕСІЯ

## Назіраюць за надвор'ем

ВІЛЕЙКА. Вы хочаце ведаць, якая тэмпература паветра была 16 красавіка трыццаць гадоў таму? Тады тэлефануйце ў Вілейскую метэастанцыю, дзе ўсе дадзеныя аб надвор'і захоўваюцца з 1945 года.

«Назіранні, — расказвае метэаролаг Таццяна Церах, — мы вядзем круглыя суткі. Кожныя тры гадзіны дзяжурны спецыяліст выходзіць на пляцоўку і пры дапамозе спецыяльных прылад вызначае атмасферны ціск, напрамак і хуткасць ветру, тэмпературу і вільготнасць глебы, атмасферныя ападка, воблачнасць. Не пакідаем без увагі і атмасферныя з'явы: зімой фіксуем мяцеліцу, летам — навалініцу, а яшчэ — расу, іней, туман...» Дадзеныя метэаролагі накіроўваюць у Мінск, дзе яны апрацоўваюцца і дапамагаюць складаць прагнозы надвор'я.

У калектыве метэаралагічнай станцыі 6 чалавек: метэаролагі Таццяна Церах, Ларыса Валынец, Таіса Чуковіч, Валянціна Наваходская, старшы метэаролаг Ніна Карзюк і тэхнік-аграметэаролаг Ірына Гейна. Работы шмат, толькі паспявай справляцца. А вось ноччу, як прызнаюцца жанчыны, часам бывае страшнавата. Асабліва ў непаладзкіх калі за акном чэмень, натужня гудуць дрэвы, шуміць дождж, а табе, нягледзячы на ўсё гэта, трэба ісці рабіць замеры.

Размешчана гідраметэастанцыя ў аддаленым ад горада месцы, на беразе вадасховішча. Летам цесна ад адпачываючых, а зімой, ледзь паспее раз-



Не адзін год працуюць у калектыве Вілейскай гідраметэастанцыі метэаролаг Таццяна Церах і аграметэаролаг Ірына Гейна.

Фота Марыны СЛІЖ.

віднець, на лёдзе займаюць свае месцы рыбакі. «Мароз бывае такі, што за пятнаццаць-дваццаць хвілін знаходжання на вуліцы мерзнуць рукі, — расказвае метэаролагі. — А яны сабе хоць бы што, на пяцьшэсць гадзін сядзяць нерухома і не мерзнуць».

У абавязках Ірыны Гейны — назіранні за развіццём раслін на палях. Бы той аграном, ездзіць яна з ранняй вясны да позняй восені па палатках, дзе сочыць за развіццём кукурузы, ячменю, жыта, пшаніцы. «Адзіны транспартны сродак, што маю ў распараджэнні летам, — расказвае жанчына, — веласіпед. На ім і каляшу ад поля да поля. Дарэчы, назіраю за раслінамі, фруктовымі дрэвамі, а таксама глебай, яе прамярзан-

нем і адтаіваннем і зімой. Рада, што сёлета яна была для раслін спрыяльнай».

Навуцы пра атмасферу Зямлі, працэсы і з'явы, якія ў ёй адбываюцца, ствараюць надвор'е і клімат, у Беларусі не вучаць. Каб атрымаць вышэйшую адукацыю, даводзіцца ехаць у Маскву альбо Растоў. Але недахопу кадраў Вілейскай гідраметэастанцыі не мае. Многія жанчыны, закончыўшы толькі спецыяльныя курсы, працуюць тут па пятнаццаць, дваццаць гадоў і разбіраюцца ў метэаралогіі не горш за дыпламаваных спецыялістаў. Кажуць, усюмо можна навучыцца. Галоўнае, каб было жаданне.

Марына СЛІЖ.



■ ЖЫЦЦЕВАЕ

# Каб час ды назад павярнуць...

## Сын прыязджае

Верасень у той год выдаўся надзіва халодны і дажджлівы. Стаміўшыся чакаць добрага надвор'я, раніцай Маня загадала мужу разорваць бульбу. "Будзем садзець, наогул зазімае", — катэгарычна заявіла яна і, накінуўшы на плечы плашч, пайшла збіраць кашы.

Юзік не працівіўся. Пражыўшы з жонкай больш за дваццаць гадоў, ведаў, што пераконваць яе, пустая трата часу. Усё адно нічога не правіш, толькі непрыемнасцей на сваю галаву нажывеш. Будзе пасля ўвесь дзень клясці, а затым — яшчэ столькі ж маўчаць, нібы вады ў рот набраўшы.

Не паспелі й двух градак выбраць, як прамоклі да сподняй бялізны. "Хоціць на сёння, — прызнала сваё паражэнне Маня, — так не доўга і запаленне схопіць". І першай паддалася ў двор. Але не паспеў Юзік ссынаць бульбу ў мякі, як тая ўжо бегла назад. "Сын, сын прыязджае", — яшчэ здалёк закрычала жанчына і памаха-ла бланкам тэлеграмы.

Цэлы вечар яна мыла, прыбірала ў хаце. Пасля, ледзь не да раніцы, варыла і пекла. Хацела сустрэць свайго марака з арміі, а служыў Віцька ў Ленінградзе, з шыкам. Ды і суседзяў, радыю паклікаць, як-нітак тры гады не было дзіцяці дома.

У 10 гадзін раніцы яны ўжо стаялі на аўтобусным прыпынку. "Прыедзе, — узяўшы Юзіка пад руку, планавала Маня, — адразу ж жэнім. На суседскай Галі. Добрая, працавітая дзяўчына, ды й работа ў яе не так сабе, бібліятэкарка. Грошы ў нас ёсць, тыя бацькі памогучы, глядзіш, кватэру ў горадзе пабудуем, машыну купім. Хай жывуць, катаюцца сабе".

Збыцца іх марам было не суджана. Віцька прыехаў дадому не адзін, з жонкай. "Знаёмцеся, гэта мая Зоя" — падвёўшы да бацькоў невысокую, худзенькую дзяўчынку, прадставіў ён. Маня адразу пачырванела, пасля пабялела і нават не падала рукі, каб павітацца. Зірнуўшы на сына, пасля на разгубленае дзяўчо, сітуацыю выправіў Юзік. Падшоў, пацалаваў адразу сына, затым —

нявестку і, моладу падхапіўшы чамадан, павёў дадому.

"Чаго ты, маці, як не рада ўсё адно, — пытаўся Віцька. — Калі з-за Зоі, то я спецыяльна вам не пісаў, хацеў сюрпрыз зрабіць. Яна добрая, ціхая, пасябруеце, будзе табе як дачка. У яе ж, акрамя нас, нікога няма, у дзіцячым доме вырасла".

Вечарам сабраліся госці. Гаманілі, спявалі. Маня, падціснуты вусны, садзела, бы на памінках. А раніцай, падняўшы маладых чужыя свет з ложка, загадала ісці купаць бульбу. "Віця, пакажы, пакуль маці няма, як гэта рабіць, — папрасіла разгубленая Зоя. Я ж ніколі не капала". Яна старалася з апошніх сіл. Ні на хвіліну не прысела адпачыць, нават палуднаваць не пайшла, толькі б дагадзіць свекрыні. А тая яе проста не заўважала.

## Пад адным дахам

На выхадныя прыехала Віктарава сястра, Лена. З якой майбой у вачах глядзела на яе Зойка, як чакала, што тая падзе, прапануе сяброўства. Толькі памылілася. Дзяўчына не сказала ёй ні слова, не ўзяла і падарунка, які нявестка везла з далёкага Ленінграда. "За што ты так, — абурўся Віктар. — Яна ж ад сэрца". "Не патрэбна тут ні яна, ні яе сэрца", — холадна кінула Лена і стала збірацца ў дарогу. Маўляў, у сваім доме жыццё не даюць.

"Інтэрнатаўка, гадзюка, не-дамерак, — крычала Маня на ўсю вёску, — гэта ж трэба, вы-накла дзіця з хаты. Думае — гаспадыня, думае — як адурачыла хлопца, абвела вакол пальца, дык усё тут яе. Іш, за-раза расейская". Слухаючы лямант свекрыні, нявестка горка плакала.

Праз некалькі месяцаў Маня даведлася, што Зойка цяжарная, і адлучыла маладых ад стала. Умеце дзяцей раджаць, самі іх і карміце, а ў мяне яшчэ Лена ёсць, ёсць каго парадкаваць. Сын пачуў гэту навіну, калі вярнуўся з работы. "Віця, — шаптала жонка, — я нават нічога табе звярць не змагла. У нас жа ні каструль, ні талерак няма. А прасіць па-

баялася". "Мама, ты чалавек ці не, — не вытрымаў Віцька, — што яна табе зрабіла, дзе дарогу перайшла. Навошта ты над ёй адзекуешся. Я ж усю сваю зарплату табе аддаю, ці яе на нас дваіх не хапае?".

На наступны дзень маладыя паехалі ў горад разам. Віктар пайшоў на працу, а Зойка цэлы дзень калясала па магазінах у пошуках посуду, лыжак, ціха радуецца, што бог даў розуму не аддаць свекрыні накопленых яшчэ ў Ленінградзе грошай. А дома чакаў яшчэ адзін сюрпрыз: свакроў забрала з ложка падушкі і коўдру, зазначыўшы, што нявестка павінна мець усё сваё. Назаўтра Зоя купіла ў сваім, вясковым магазіне коўдру і адну падушку. На другую не капіла грошай. "Што, інтэрнатаўка, на падушку не зарабіла, на адной спіце, — усё не магла ўтаймаваць Маня. Забірай яе і едзь адсюль, пакуль цэлая. Не даводзь да граху". Нявестка, закусіўшы губу, маўчала. Яна даўно ўжо навучылася саступаць. Не таму, што не ўмела за сябе пастаяць. Цярпела дзеля Віці, якому было горш удвая. Вёз жонку, ехаў сам да бацькоў, а трапіў — у пекла.

У красавіку Зоя нарадзіла дзяўчынку. Маня так ні разу і не наведвала яе ў бальніцы. Больш таго, забараніла везці ў хату. Маўляў, я хвора, у мяне нервы, а тут дзіця дзень і ноч пішчаць будзе. Тут ужо не вытрымаў Юзік. "Гані, гані ўсіх вон. Дзеці пойдучы, я на сабе рукі накладу, — крыкнуў ён і, бразнуўшы дзвярыма, выйшаў з хаты".

Калыску для ўнучкі яна загадала паставіць за печкай. А калі нявестку прывезлі з бальніцы, сышла да суседзяў. "Не магу на яе глядзець, — спіскаючы рукі ў кулакі, спавядалася Маня. — Яна мне ўсё жыццё атруціла".

"Паедзем адсюль, — прасіла Зоя мужа. Дашы чатыры месяцы, дарогу вытрымае. Хоць куды, абы далей з гэтай хаты. Яна, ведаеш, што ўчора зрабіла, перарэзала вярочку, на якой сушылася дзіцячая бялізна. А днём, калі пабегла да суседзяў па малако, насыпала ў каструлю з супам солі...".

"Бедная ты мая, — паглядзіўшы жонку па галаве, сказаў Віця. — Змарылася! Даруй, што не змог цябе абараніць. Можна, праўда і твая. Чужыя людзі іншы раз лепшыя, чым свае".

## Зноў у дарогу

Праз месяц яны пакінулі бацькоўскі дом. Правесці Зойку з Віцем у дарогу выйшла ледзь не ўся вёска. Няшчасная, змахваючы з вачэй слёзы, казалі жанчыны. Напакутава-ся. Гэта ж трэба, злыдня гэта, Маня, так ні разу й не дала ўнучачцы малака, не патрымала яе на руках. Да чужых Зойка бегала, за грошы брала, а яна малаком свіней карміла.

...Пуста стала ў хаце пасля ад'езду маладых. "Ну, чаго не радуешся, песні не пясш, — пытаўся ў жонкі гаспадар. — Цяпер жа месца шмат, хоць танчуй. Ні нявестка, ні сын, ні ўнучка не замінаюць". Маня маўчала. Яна і сама адчула, што з ад'ездам дзяцей як бы нешта страціла. Стаў на кухні брудны посуд, некалі і свой, і яе мыла Зойка, не было парадку ў хаце. Ды і Юзіка бы падманілі. Ні спаў, ні еў, стаў злы і раздражнёны.

На Новы год ад сына прыйшла віншавальная паштоўка. Глянуў бацька на зваротны адрас, і балюча зашчыме-ся сэрца. Бач, назад у Ленінград вярнуліся. Паеду да іх, сказаў ён аднойчы сабе, не змагу жыць, пакуль не павінося.

Вярнуўся Юзік шчаслівы, задаволены, з падарункамі. "Нявестка гасцінец перадала, — накрывшы плечы вішнёвай шаліноўкай, бегала з двара ў двор шчаслівая Маня. А вось унучачка мая, Даша, паказвала яна суседкам фотаздымак, з якога глядзела пухленькая, усмешлівая дзяўчынка. І з гонарам дадала: на мяне падобная".

"Пазнала ўнучачку, — кпілі суседкі. — Як Ленка дулю паказала, то і Зойка з Віцем добрыя сталі. А чаму ж ім не дапамагла. Усё дачы аддала. І машына, і кватэра на іх з Юзікам грошы набытыя. А ласкі не ведаюць. Зяць іншым словам, як "баба", ценчу так ніколі й не назваў. Як захварэла,

колькі званілі, каб прыехаў, у бальніцу завёз. Так і не знайшоў часу".

## Зойка, даруй

А нявестка тым часам усё слава і слава бацькам пасылкі і грошы. Яна была ўжо не Зойка, Зоя Міхайлаўна, і працавала на вялікай фабрыцы галоўным тэхнолагам. Пры начальстве быў і Віцька. "Даруйце, — пісаў бацькам, — прыехаць не можам. У гэтым годзе Дашка заканчвае інстытут, а Ірына — школу. Будзе таксама паступаць".

"Гэта ж колькі яны ў нас не былі?" — пыталася ў Юзіка Маня. "Чатыры гады Віця з дзецьмі, а Зойка — дваццаць чатыры", — з гатоўнасцю адказваў той і цяжка ўздыхаў. "Не даравала, не даравала, — плакала свакроў. — Купі канверт, Юзік, прабачэння прасіць буду".

"Зоечка, дзіцятка, — вывела на паперы Маня. — Каб час ды назад павярнуць, ці ж я бы так калі зрабіла. Даруй мне, любая мая, крыўдзіла цябе, даруй." Хацела падпісаць "Маці", ды не асмелілася. Крывымі, які першакласніца, літарамі, вывела "Маня".

Зойка летам прыехала. "Прызнайся, чакала гэтага пісьма?" — спыталася свакроў. "Ждала", — адказала тая і змахнула з вачэй слёзінку. "Тады давай мірыцца", — першай прапанавала Маня і, абхапіўшы нявестку за шыю, тройчы пацалавала. Пасля пайшла да шафы, дастала маленькую скрыначку, падала Зойцы. "Вазьмі, гэта залаты ланцужок, я табе, як толькі Даша нарадзілася, купіла. А аддаць, дурная баба, не змагла. Вазьмі, дачушка, калі можаш".

Зоя беражлівая адчыніла скрыначку, навесіла на шыю ланцужок. Халодны дотык металу напамніў аб холадзе ў іх колішніх адносінах, але крыўды больш не было. У сэрцы засталася толькі шкада. Шкада, што жанчына, якой ў першы дзень сустрэчы ёй так хацела сказаць "мама", назвала яе дачушкай толькі праз дваццаць чатыры гады.

Марына СЛІЖ.

■ ГУТАРКА ПСІХОЛАГА

## Высакамер'е можна перамагчы

Што замінае чалавеку быць самім сабой, жыць у гармоніі з навакольным светам? Сёння мы пагаворым аб высакамер'і — тым драконе-пачвары, якая пазбаўляе нас радасці жыцця, скоўвае наш унутраны рост.

Калі ў аснове самазнiшчэння ляжыць імкненне да пры-іжэння сваёй значнасці, то высакамер'е прымушае чалавека завываць свае магчымасці, значнасць асобы. Сапраўды, чалавека высакамернага распазнаць вельмі проста. Ён ходзіць дэманстрацыйна вышнушы грудзі, высока задрэўшы нос, быццам вось-вось лопне ад важнасці. Хочацца торкнуць пальцам у яго надзіма-ныя шчокі і выпусціць лішняя паветра.



У любой сітуацыі будзьце самім сабой.

Фота Delta - MM Corp.

Праблема высакамерных людзей у тым, што ў глыбіні

душы яны на самой справе не вераць гэтай пачвары, якая перакрывае іх, нібы яны лепшыя за ўсіх астатніх. Часам пагардлівыя адчуваюць няўпэўненасць у сабе, губляюць асабістасць. Яны ведаюць, што лгучы навакольным, пры гэтым засцерагаюцца, каб іншыя не праніклі за фасад іх прытвора і не паказалі, што на самой справе перад імі толькі жаласныя разумнікі, плюгаўцы, якія не маюць ніякіх каштоўнасцяў. Больш за ўсё гэтыя людзі баяцца поўнага ігнаравання з боку навакольных, страх выяўлення вядзе да глыбокай адзіночаты. Гульня цягнецца да таго часу, пакуль якая-небудзь падзея не сарве з іх маску прытвора. Неадкладна дракон высакамер'я ператвараецца ў супрацьлегласць, і на чалавека, які ад яго пакутуе, нахочаецца хваля

адварочвання ад самага сябе. Сюрпрыз, што рыхтуе высакамер'е свайму ўладальніку — гэта публічнае зніштажэнне.

Здароўе таксама падвяргаецца разбурэнню пад уплывам высакамер'я. Падхапіўшы прастуду, вы цвёрда працягваеце даказваць, што нейкія баячкі не здольныя адарваць вас ад спраў. Але хвароба ўзмацняецца і ўпартае можа прывесці на бальнічны ложак. Пастаянная пераацэнка сваіх магчымасцяў перашкаджае заўважаць абмежаваныя рэсурсы вашага арганізма. Ён стамляецца і гэта прыводзіць да няшчаснага выпадку ці хваробы. Тое ж можа ўсё адзіць вас за руль, прапусціць чарку-другую. Ізаляцыя, адчужэнне, адзіночата, нясмеласць — усё гэта стрэс, выкліканы адсутнасцю пачуцця шчасця, што зніжае супраціўляльнасць вашага ар-

ганізма і паслабляе імунную сістэму.

Толькі перамога над высакамер'ем дапаможа вам змяніцца. Вось некалькі рэкамендацый:

- усведамце, што вы адарваны ад людзей,
- пакажыце сваю ранімасць і ўспрымальнасць,
- плаціце навакольным сваёй увагай,
- будзьце самім сабой,
- адмоўцеся ад асуджэння сабе самага і навакольных.
- будзьце роўным сярод роўных.



Доктар, выкладчыца Маладзечынскага медыцынскага вучылішча Таліца СКАРНЯКОВА.



■ 3 МИНУЛЫХ СУСТРЭЧ

# Адраджэнец з Вішнева

Першая мая сустрэча з айдом Уладзіславам Чарняўскім адбылася ў 1995 годзе. Я адпачываў на летніх канікулах у бабулі. Яна доўгі час ужо рыхтавала мяне да першай споведзі. І вось у адну з нядзель мы пайшлі ў вёску Падбярэзе, дзе ў будыніне былога кляшчэскага касцёла, дакладней капліца. Я быў яшчэ малы, таму мала што разумеў. Калі скончылася імша, Уладзіслаў Чарняўскі пачаў збіраць у адзін гурток усіх прысутных дзяцей, сярод якіх апынуўся і я. Святар задаваў нам пытанні пра рай і пекла, пра Бога і чорта... Усе адказвалі па адным. Так дайшла чарга і да мяне.

— Куды трапіў пасля смерці Гітлер: у рай ці пекла?

— У пекла, — адказаў я.

— Так. А куды трапіў Сталін?

— У рай.

— Не, таксама ў пекла.

Гэты адказ мяне вельмі здзіўліў і ўразіў. Тады я нічога не ведаў пра рэпрэсіі...

Каб зразумець, што за чалавек быў Уладзіслаў Чарняўскі, варта пазнаёміцца з яго жыццёвым шляхам.

Нарадзіўся Уладзіслаў Іванавіч Чарняўскі 14 студзеня 1916 года ў Амброжыне, што на Гродзеншчыне, у сям'і селяніна. Першая сусветная вайна вымусіла сям'ю пакінуць род-



Ксёндз Уладзіслаў Чарняўскі.

Фота "Наша вера".

ную хату ў вёсцы Біцянты (Смаргоншчына), таму Уладзіслаў і нарадзіўся «на чужыне». У 1919 годзе яны вяртаюцца дадому. Менавіта ў гэты час хлопчык захварэў на крываўку. Але, незважаючы на хворобу, у 1925 годзе Уладзіслаў ідзе вучыцца. Спачатку хадзіў у польскую школу ў Арлянятах, а затым у Вішнеўцы. У 1929 годзе па прапанове доктара Шыманскага Іван Чарняўскі павёз свайго сына ў гімназію ў Ашмяны. І ўжо ў 1930 годзе, добра здаўшы экзамены, быў залічаны. Але з-за недахопу сродкаў на ўтрыманне быў вымушаны спыніць вучобу. У

хуткім часе пасля гэтага пераехаў у Вішнеўцы. Прадэдуўшы год дома, Уладзіслаў пайшоў у 5 клас Крэўскай школы. Але і там неўзабаве — перайшоў у Барунскую настаўніцкую семінарыю, дзе правучыўся да 1933 года. Пасля польскай ўлады зачынілі яе. Спрабаваў паступіць і ў школу лётчыкаў у польскім Быдгашы, але няўдала — не ўзялі з-за слабозда-роўя. Пасля з дапамогай свайго дзядзькі — ксяндза Францішка Чарняўскага — паступіў у 5 клас Друйскай гімназіі, якую скончыў у 1937 годзе.

У 1938 Уладзіслаў Чарняўскі залічаны ў навіцыйт ордэна Марыянаў. Але хутка перабраўся ў Вільню, дзе стаў навучэнцам Віленскай духоўнай каталіцкай семінарыі. З пачаткам Вялікай Айчыннай вайны пераехаў у горад Укмерге. У пачатку 1942 года зноў вяртаецца ў Вільню і працягвае навучанне ў духоўнай каталіцкай семінарыі.

Нямала перажыў Чарняўскі з-за святарскіх свячэнняў, бо Віленскі архібіскуп Рамуальд Ялжыкоўскі адмовіўся яго высвячаць. Зрабіў гэта біскуп Мечыслаў Райніс 24 студзеня 1944 года. І ў гэтым жа годзе ўжо ксяндзом Чарняўскі адправіў сваю першую імшу ў Крэве. У канцы 1949 года ён быў прызначаны пробашчам касцёла Святога Мікалая ў Вільні.

Але праз 3 месяцы яго адпраўляюць служыць у горад Укмерге, потым — у Гегужыне, Ернішкі, Варэну, Эйшышкі.

Вярнуўшыся на Радзіму, размаўляў з вернікамі і праводзіў службу ў храме па-беларуску. Але ўлады заўжды перааказвалі яму: доўгі час не хацелі прапісаць у вёсцы Вішнева на Валожыншчыне, куды ён прыехаў працаваць у 1954 годзе. Неаднойчы забаранялі па некалькі месяцаў служыць.

У 1968 годзе па запрашэнні Генерала Айцоў Марыянаў біскупа Часлава Сіповіча а.Уладзіслаў наведваў Рым. У Рыме Папа Павел VI зрабіў яго дарадцам Святой Кангрэгацыі Абрадаў і даручыў перакладаць на беларускую мову Біблію.

З моманту майго хрышчэння прайшло шмат гадоў, але толькі зараз я дазнаўся, што хрысціў мяне а.Уладзіслаў. Лічу для сябе гэта за гонар. Тым больш, што святара можна параўнаць з такім выдатным сынам Беларусі, як Францішак Скарына. Як і Скарына, Чарняўскі пераклаў на беларускую мову Біблію, не зважаючы на ўсе цяжкасці і перашкоды. Ён прайшоў складаны жыццёвы шлях і заўсёды больш клапаціўся пра свой народ, чым пра сябе.

Сяргей МАКАРЭВІЧ, Вілейка.

■ КАЛЯНДАР

**9 красавіка.** 105 гадоў з дня нараджэння Льва Літвінава (сапр. Гурэвіч) (1899-1963), беларускага рэжысёра, заслужанага дзеяча мастацтваў Беларусі.

**9 красавіка.** 70 гадоў з дня нараджэння Леаніда Асядоўскага (1934-1990), беларускага жывапісца.

**9 красавіка.** 60 гадоў з дня нараджэння (1944) Людмілы Сямёнавай, беларускага канцэртмайстра, заслужанай артысткі Беларусі.

**9 красавіка.** 50 гадоў з дня нараджэння (1954) Святланы Абрамовіч, беларускага мастака.

**9 красавіка.** 50 гадоў з дня нараджэння (1954) Аляксандра Пісарчыка (сапр. Аляксандра Пісарчыка), беларускага паэта.

**10 красавіка.** 110 гадоў з дня нараджэння Міхаіла Фрыдмана (1894-1975), рэжысёра, заслужанага дзеяча культуры Беларусі.

**10 красавіка.** 50 гадоў з дня нараджэння (1954) Генадзя Матушэвіча, беларускага жывапісца.

**11 красавіка.** 85 гадоў з дня нараджэння Дзмітрыя Смоліча (1919-1987), рэжысёра оперы, народнага артыста Беларусі, народнага артыста Украіны, народнага артыста СССР.

**12 красавіка.** 110 гадоў з дня нараджэння Веры Рэдліх (1894-1992), расійскай і беларускай актрысы, рэжысёра, педагога, народнай артысткі Расіі.

**12 красавіка.** 100 гадоў з дня нараджэння Соф'і Лі (1904-1980), беларускага жывапісца, заслужанага работніка культуры Беларусі.

**12 красавіка.** 95 гадоў з дня нараджэння Мацея Грубіяна (1909-1972), беларускага паэта. Пісаў на яўрэйскай, беларускай і рускай мовах.

**12 красавіка.** 70 гадоў з дня нараджэння (1934) Аляксандра Калядзкі, беларускага танцоўшчыка, педагога, заслужанага дзеяча мастацтваў Беларусі.

**13 красавіка.** 100 гадоў з дня нараджэння Міхаіла Модэля (Мэндэля Моўшавіча; 1904-1980), беларускага крытыка, тэатразнаўца.

**13 красавіка.** 60 гадоў з дня нараджэння Уладзіміра Лісіцына (1944-1973), беларускага паэта. Пісаў на беларускай і рускай мовах.

**15 красавіка.** 105 гадоў з дня нараджэння Веры Сурскай (1899-1952), беларускай пісьменніцы, перакладчыцы, мастака. Пісала на рускай мове.

**15 красавіка.** 320 гадоў з дня нараджэння Кацярыны I (сапр. Марта Скаўронская; 1684 - 1727), расійскай імператрыцы, якая паходзіла з беларускіх сялян Мінскага ваяводства.



Імператрыца Кацярына I.

■ КНІЖНЫЯ НАВІНКИ

## Серыя «Бацькаўшчына»

МІНСК. Прэзентацыя першай кнігі з новай серыі грамадскага аб'яднання «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына» — «Бібліятэка Бацькаўшчыны», прысвечанай беларускай эміграцыі, адбылася 2 красавіка ў сталічным Доме літаратара.

Як паведаміла старшыня рады аб'яднання Алена Макоўская, кніга з назвай «Месца выдання Парыж» зроблена паводле выбранах старонак часопіса «Молодзё», які выдаваўся з 1948 па 1954 гады ў Францыі. Фундатарам гэтага праекта згадзіўся стаць мастак, вядомы грамадскі дзеяч беларускага замежжа Міхась Наумовіч, які доўгі час з'яўляўся рэдактарам часопіса і ўзначальваў адну з найбуйнейшых і найстарэйшых арганізацый беларускай дыяспары ў замежжы «Хаўрус». Укладальнікам кнігі стаў Міхась Скобла. 440-старонкавая кніга выйшла ў выдавецтве «Беларускі кнігазбор» накладам 500 экзэмпляраў.

Кніга падзелена на тэматычныя часткі, якія змяшчаюць публіцыстыку беларускай моладзі замежжа таго часу, яе прозу і паэзію, а таксама гістарычныя артыкулы. У дадатак уключаны ўспаміны М.Наумовіча, які памёр 4 сакавіка гэтага года ў Вэльпэне, пад Парыжам, а таксама лісты сябраў арганізацыі «Хаўрус».

Другой кнігай у серыі стане праца маладога гісторыка Наталлі Гардзіенкі пра беларусаў Аўстраліі.

Паводле БелаПАН.

■ ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ, ХОЧАЦЕ — НЕ

## Загадкавы Настрадамус

Калі запытацца ў людзей, ці вераць яны ў прадказанні, то, відавочна, адказы будуць розныя. Адны скажуць, што вераць, другія — што не, а трэція адзначаць, што вераць, толькі не ва ўсе, і што гэта будзе залежаць ад асобі прадказальніка. Сярод апошніх, напэўна, знойдзеца нямала тых, хто ўзгадае Настрадамуса.

Мішэль Настрадамус нарадзіўся ў 1503 годзе на поўдні Францыі. Пасля вучобы ва ўніверсітэце горада Манпелье пачаў працаваць доктарам. Ён хутка ўключыўся ў барацьбу з чумой, якая ў той час лютавала ў Еўропе. Яму ўдалося выратаваць ад «чорнай смерці» шмат людзей, а вось жыццё сваіх жонкі і дзяцей ён не ўспяў. Ва ўзросце сарака чатырох гадоў Настрадамус ажаніўся другі раз — цяпер на багатай удаве. Ён абсталяваў сабе рабочы кабінет, у які ніхто не меў права заходзіць. Тут ён шмат часу прысвяціў вывучэнню кніг таямнічых ведаў. Даследчыкі лічаць, што гэта былі старажытныя папірусы, якія раней знаходзіліся ў храмах Егіпта. Вядома таксама, што пасля запам'ятоваў змест кніг Настрадамус іх спальваў.

У той час з'явіліся першыя прароцтвы французскага доктара. У адным з іх ён прадказваў каралю Генрыху Другому смерць у час правядзення турніру, што пасля і здарылася. Да Мішэля прыйшла слава, дзякуючы якой ён стаў астралягам французскай каралевы Медзічы, а пазней і лекарам караля Карла IX.

Настрадамус ведаў дакладны час свайго смерці і незадоў-



Наколькі падзеі, якія прадказваў Настрадамус, супадуць з рэчаіснасцю, пакажа час. Але ўсё, што адбываецца ў нашым крохкім свеце ўжо зараз, прымушае задумацца...

га да сканання пабудоваў для сябе грабніцу ў царкоўнай сцяне. У ёй у 1566 годзе ён быў пахаваны, згодна з завяшчаннем, у вертыкальным становішчы. Чаму менавіта так, застаецца загадкай.

«У падарунак» чалавецтву знакамёты астраляг пакінуў «Цэнтурый» («Стагоддзі») — кнігу прадказанняў, якія ахопліваюць вялізны перыяд гісторыі: з 1555 да 3797 года. Напісаны «Цэнтурый» ў форме загадкавых вершаў — катрэнаў.

Якія ж падзеі ўдалося прад-

казаць Настрадамусу? Іх вельмі шмат: Варфаламееўская ноч 1572 года, трыццацігадовая вайна 1618-1648 гадоў, узлёт і падзенне Напалеона, рэвалюцыі ў Францыі і Расіі, першая і другая сусветныя войны... «Дзякуючы волі боскай» ён прадбачыў увядзенне Грыгарыянскага календара, вынаходствы тэрмометра, паравой машыны, паветранага шара, падводнай лодкі і вадароднай бомбы, адкрыцці паўднёвых мацерыкоў, з'яўленне на палітычнай арэне розных уплывовых фігур.

Прарочыя катрэны «Цэнтурый» — гэта свайго роду рэбусы, сэнс якіх часяком становіцца зразумелым толькі пасля таго, як названы падзеі ўжо адбыліся. І ўсё ж, згадзіцеся, найбольшую цікавасць выклікаюць прароцтвы, вядомыя яшчэ да моманту іх здзяйснення. Многія даследчыкі спрабуюць вытлумачыць тыя прадказанні французскага прарока, якія тычацца сучаснасці. На жаль, а, можа, і на ішчасце, гэтыя тлумачэнні, як аказваецца потым, часцей за ўсё адпавядаюць рэчаіснасці. А вось румыну В. Іанэску, падобна на тое, ўдалося падабраць ключык да таямнічых прадказанняў. Ва ўсякім выпадку, каля дзесяці год таму ў сваім інтэрв'ю французскаму часопісу «Пары-матч» Іанэску адзначыў, што пры інтэрпрэтацыі выказванняў Настрадамуса ён памыляецца вельмі рэдка. Так, яму дакладна ўдалося вызначыць даты такіх падзей, прадказаных прарокам, як вывад амерыканскіх войскаў з В'етнама, адстаўка прэзідэнта ЗША Ніксона ў сувязі са скандалам «Уотэргейт», канец палітычнай кар'еры Гарбачова...

Мікола ЛІПСКИ.



## ■ ПРАБЛЕМА

Рэканструкцыя  
нумар два

**МАЛАДЗЕЧНА.** Стан футбольнага поля на гарадскім стадыёне заўсёды выклікаў нараканні. Яго рамантавалі яшчэ ў 1995 годзе, калі яно было сапсавана пры правядзенні песеннага фестывалю. Напрыканцы дзевяностых паралельна таму, як каманда гуляла ўсё горш і горш, узрасла крытыка газона з боку футбольных спецыялістаў. Дайшло да таго, што яго назвалі агурковымі градкамі.

Вылет каманды ў першую лігу даў магчымасць у 2000 годзе правесці рэканструкцыю «пал'яны». Была завезена новая зямля і пасеяна трава. Аднак гэтыя крокі рабіліся маруднымі тэмпамі. Так, траву засеялі ў гады толькі ў жніўні. У выніку вясною 2001 года аказалася, што праводзіць матчы непажадана, бо трава даць траве як след украціліся. Гэта не было зроблена, бо, вярнуўшыся ў вышэйшую лігу, адпаведна календару мусілі правесці на старце два дамашнія матчы запар.

Відаць, па гэтай прычыне (у комплексе з іншымі) за мінулыя тры гады «пал'яна» сапсавалася. У выніку футбол зноў выселены з гарадскога стадыёна, бо поле патрабуе рамонт. У іншых гарадах таксама ўзніклі і ўзнікаюць падобныя праблемы. Аднак нідзе яшчэ, акрамя Маладзечна, гэта не здаралася двойчы за пяць гадоў.

За эканамічнымі праблемамі (маленькія тэмпы рамонт акумуляцыі недахопам фінансавання) забываецца маральны фактар. Ёсць людзі, для якіх футбол — гэта сапраўдная і адзіная аддушнына ў жыцці. Напрыканцы дзевяностых на гарадскім стадыёне амаль кожны матч глядзеў хлопчык на інваліднай каталіцы. З ім па чарзе былі то мужчына, то жанчына, відаць, бацька і маці. У 2000 годзе яны ўсе ездзілі на электрыцы да Краснага, а потым сваім ходам цягнуліся 3 км у Чысць. Пасля матча — назад...

Сёлетняя рэканструкцыя таксама замарудзілася. Цяпер на «пал'яне» сур'ёзныя работы не вядуцца. Трэба меркаваць, што ў гэтым сезоне «Маладзечна-2000» у сваім горадзе гуляць не зможа. Аматы футбала мусяць асвойваць маршрут у Чысць. Дарэчы, прыгадаем, што ў 2000 годзе аўтапарк наладзіў спецыяльныя рейсы далёка не адразу, а толькі пасля настайлівых просьбаў балельшчыкаў.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

## ■ ПАРТРЭТ

## У Сінічына настрой баявы

Андрэй Сінічын нарадзіўся 1 чэрвеня 1972 года. Выхаванец СДЮШАР «Дынама» (Мінск), трэнер Яўген Кузняцоў. Выступаў у чэмпіянатах БССР, Беларусі, Польшчы, Расіі. Каманды змяняў у наступным парадку: «Будаўнік» (Старыя Дарогі), «Тарпеда» (Мінск), «Днепр» (Магілёў), «Стоміл» (Ольштын), «Тарпеда» (Мінск), «Анжы» (Махачкала, Д2), «Аміка» (Вронкі), «Езерак» (Ілава, Д2), «Стоміл» (Ольштын), «Лакаматыў» (Мінск, Д2), «Палонія» (Варшава), «Смаргонь» (Д2).

У мацнейшых лігах Беларусі і Польшчы: адпаведна 120 матчаў, 7 галоў і 67 матчаў, 3 галы. Лепшым перыядам у кар'еры былі 1993-1996 гады, калі з рознымі камандамі чатыры разы дабіваўся ў чэмпіянатах 6 месца: «Тарпеда» (двойчы), «Днепр», «Стоміл». Выступаў на пазіцыях левага абаронцы і паўабаронцы, з 1999 года — цэнтральны абаронца.

— Які сезон лічыце для сябе лепшым?

— 1996 год, калі перабраўся ў Польшчу. Там чэмпіят больш якасны за беларускі, а футбалісты мацнейшыя ў плане індывідуальнага майстэрства. Там вялікі ажыятаж вакол матчаў і больш развітая інфраструктура, напрыклад, якасць «пал'яны».

Тады мяне выклікалі ў зборную краіны, згуляў у яе складзе кантрольны матч якраз у Польшчы (1:1). Потым, у 1997-м і 1999-м, былі яшчэ два выклікі для ўнутрыбеларускіх спарынгаў.

— Чым футбольная Смаргонь адрозніваецца ад Вашых папярэдніх месцаў працы?

— Зразумела, што ў некаторых камандах было лепшае фінансаванне становішча, большы ваколфутбольны ажыятаж. У Смаргоні ж адметнае стаўленне да футбала мясцовых кіраўнікоў — падобнае прышмону хіба што ў Махачкале.

— Які настрой перад новым сезонам? Хто, на Вашу думку, будзе асноўным канкурэнтам?

— Настрой самы баявы, думкі самыя лепшыя. Добра рыхтуемся, выязджалі на зборы. Думаю, задачу выкаду ў вышэйшую лігу будучы ставіць мінскі «Лакаматыў».



Андрэй Сінічын: праца ў Беларусі, сям'я ў Польшчы. Фота Ірыны ЛУГІНОЙ.

які летась адтуль «выпаў», і «Бараўнічы», што з лёгкасцю выйгралі другую лігу. Таксама моцныя каманды — «Ведрыч-97», ЗЛІН, «Дынама-Юні».

— Раскажыце пра сваю сям'ю. Як праводзіце вольны час?

— Мая сям'я ў Ольштыне. Жонка Эва, 6-гадовы сын Радаслаў і 4-гадовая дачка Зоя. Выбіраюся да іх раз у два-тры тыдні на аўтобусе альбо цягніком, бо, едучы на машыне, трэба доўга чакаць на мяжы. Ольштын — сталіца ваяводства. Насельніцтва горада — 600 тысяч чалавек. Ад Смаргоні да яго каля 500 кіламетраў. Так і праводжу вольны час.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

## ■ ФУТБОЛ, МІЖСЕЗОННЕ

## Раздваенне маладзечанцаў

Сюрпрызным па складзе ўдзельнікаў атрымаўся турнір, прайшоўшы ў Маладзечне з пятніцы па нядзелю. Пераможцам яго стала мінскае «Дынама-Юні», якое набрала 7 ачкоў.

## Маладзечна-2000

02.04. Маладзечна-2000 — Лівадзія (Дзяржынск; Д3) 4:1. Галы: Андрэенка (11, 31), Вострыкаў (41), Альховік (68); (76).

04.04. Маладзечна-2000 — Дынама-Юні 1:1. Галы: Андрэенка (52); (45).

04.04. Маладзечна-2000 (другі склад) — Лівадзія 1:0. Гол: Сяргіевіч (65).

У першы дзень турніру «Дынама-Юні» перамагло «Змену» 2:0, пасля чаго галоўны трэнер апошніх Іван Савосцікаў адмовіўся праводзіць матчы сваёй каманды на стадыёне СШ №5, бо

застаўся незадаволены станам поля. Прапанова перанесці наступныя сустрэчы «Змены» ў Беразінскае альбо Заскавічы не знайшла падтрымкі ў арганізатараў турніру з Мінскай абласной федэрацыі футбола. Справа ў тым, што адначасова праводзіўся судзейскі семінар, таму ўсе матчы павінны былі праходзіць у адным месцы. Сітуацыю выправалі гаспадары, якія замест школьнікаў Савосцікава выставілі сваю другую каманду.

Для суботняга «паміжсабойчыку» трэнеры «Маладзечна-2000» падзялілі склад прыкладна па роўных сілах. Лік — 1:1, галы забілі Дараховіч і Вяжвіч (пенальці). «Дынама-Юні» ў гэты дзень перамагло «Лівадзію» 5:2.

У нядзелю за другі склад гаспадароў выступалі пераважна зусім маладыя гульцы.

На праглядзе ў клубе знаходзіцца пяцёра прыезджых. Варатар Дзяніс Каўбаснеў (1984) і універсал Кірыл Анд-

рэенка (1983) летась гулялі за дубль мінскага «Дынама». Дарэчы, Андрэенка на турніры прызнаны лепшым нападчыкам. Абаронца Віталь Вычкоўскі (1981) летась выступаў за дубль «Дарыды». Атакуючы гулец Сяргей Шушкевіч (1974) мае досвед гульні ў вышэйшай лізе. Напрыклад, у мінулым сезоне ён дзейнічаў (26 матчаў, 1 гол) у паўабароне «Зоркі-ВА-БДУ».

## Смаргонь

Каманда не выступала на турніры ў Гродне, бо ён не адбыўся. Затое правялі кантрольны матч у Слоніме.

03.04. Камунальнік — Смаргонь 1:0 (гол — 85 хвіліна).

Варыгончы і Маляўка не сталі праходзіць прагляд у «Смаргоні» — напэўна, жадаюць працаўладкавацца ў іншым месцы.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

## Табло

## ■ БОКС

Ліцэнзію на ўдзел у Алімпійскіх гульнях заваяваў Аляксандр Апанасенак, які нарадзіўся ў Смаргоні, а цяпер жыве і трэніруецца ў Гомелі.

Ён заняў другое месца ў вагавай катэгорыі звыш 91 кг на кваліфікацыйным турніры, які адбыўся ў Варшаве з 29 сакавіка па 5 красавіка.

Як сведчыць рэспубліканская прэса, наш зямляк паступова перамог англічаніна (розніца ў ліку складала 5 ачкоў — дакладных удараў), баснійца (які быў дыскваліфікаваны ў другім з пяці раундаў) і серба (лік 20:8). У фінале саступіў немцу Себасц'яну Коберу з розніцай у 4 ачкі.

## ■ ПЛАВАННЕ

**МАЛАДЗЕЧНА.** Традыцыйныя марафонскія заплывы прайшлі ў басейне КДЮСШ 3-4 красавіка.

І ў дзяўчат (субота, 10 км), і ў хлопцаў (нядзеля, 20 км) сабралася каля дваццаці ўдзельнікаў з горада і раёна, а таксама Мінска і Віцебска. Перамаглі прыезджыя спартсмены.

Лепшымі сярод гаспадароў сталі Вераніка Бурсевіч (2 месца) і Сяргей Заяц (4 месца).

## ■ ВАЛЕЙБОЛ

**МЯДЗЕЛ.** Чэмпіят раёна 4 красавіка разыгралі дзевяць мужчынскіх каманд.

Перамогу атрымалі прадстаўнікі раённага тэрытарыяльнага медыцынскага аб'яднання (РТМА). Юрый Ломаць з іх складу быў прызнаны лепшым гульцом.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

## ■ ПАМЯЦЬ...

**Пайшоў з жыцця Аляксандр Кісень.**

Ён быў футбаліст (1990-1993) і трэнер (2001-2002) «Маладзечна-2000», а ў васьмідзесятых гадах выступаў за мінскае «Дынама» ў вышэйшай лізе СССР. Яму было 47 гадоў, жыў у Мінску.

## ■ ТУРЫЗМ

## Найлепшыя паходы

**МІНСК.** Паходы турыстаў рэгіёну — найлепшыя ў вобласці па выніках конкурсу.

Аддзел абласнога вучэбна-метадычнага кабінета нядаўна правёў заочны конкурс на лепшы турыстычны паход школьнікаў і педагогаў, праведзены ў 2002—2003 навучальным годзе і летам 2003. Да конкурсу прымаліся справадачы аб падарожжах.

Сярод водных паходаў першай катэгорыі складанасці першае месца заняла група школьнікаў Вілейскага цэнтра пазашкольнай работы пад кіраўніцтвам Міхаіла Пётуха, якая падарожнічала па рэках Нарачанка і Вілія. Сярод паходаў педагогаў другое месца — у групы Маладзечанскага турклуба «Пілігрым» пад кіраўніцтвам Сяргея Бялкова. Яны падарожнічалі на веласіпедзе па Беларусі і Расіі. Трэцяе месца заняла група Красненскай сярэдняй школы Маладзечанскага раёна пад кіраўніцтвам Сяргея Ляева.

Горна-пешаходны паход групы Мядзельскага раённай базы юных турыстаў пад кіраўніцтвам Сяргея Нехвядовіча заняў пятае месца.

Кіраўнікі груп-прызераў атрымаюць граматы ўпраўлення адукацыі Мінска-Маладзечанскага і каштоўныя падарункі.

Міхаіл ДУБОВІК.

## ■ ЦЯЖКАЯ АТЛЕТЫКА

## Тры сусветныя рэкорды

**СМАРГОНЬ.** Чэмпіят краіны сярод ветэранаў праводзіўся ў гарадскім Доме культуры 3 красавіка.

Спаборніцтва сабралі больш за сорок удзельнікаў у розных узроставых і вагавых групках. Мясцовых спартсменаў было чацвёрта.

Трэнер СДЮШАР Станіслаў Красоўскі заняў другое месца ў сваёй групе (40-44 гады, вага да 85 кг) і дзевятае — у агульным заліку. У агульным заліку ўлічваюцца ўзроставы і вагавы каэфіцыенты і памнажаюцца на ўзнятыя кілаграмы.

Першынстваваў у групе Красоўскага гродзенец Альберт Цемірбаеў, які ўсталяваў тут сусветны рэкорд. Два сусветныя рэкорды ў рыжку (68 кг, а потым 70 кг) паказаў 70-гадовы мінчанін Эдуард Жыгалка.

Беларуская зборная паедзе напрыканцы мая на чэмпіят Еўропы ў Польшчу. У яе складзе будзе і Красоўскі. Дарэчы, летась на такіх жа спаборніцтвах у французскім Бардо ён заняў у сваёй групе (40-44 гады, вага да 77 кг) трэцяе месца.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

## ■ БАРАЦЬБА ГРЭКА-РЫМСКАЯ

## Дом — лепшыя

**МАЛАДЗЕЧНА.** Турнір на прызы чэмпіёна Еўропы Барыса Радкевіча прынёс гаспадарам агульнакамандную перамогу.

Каля двухсот удзельнікаў 1989-91 г.г. высвятлялі адносіны 1-3 красавіка. Акрамя дванаццаці калектываў з усёй краіны, былі таксама замежныя госці з польскага Седліца. За маладзечанцамі ў выніковай табліцы размясціліся каманды ДЮСШ Ліскага раёна і сталічнай СДЮШАР.

У асобных катэгорыях гас-

падары першынствавалі чатыры разы. Гэтага поспеху дабіліся Дзмітрый Кісель (32 кг), Яўген Туравіч (35 кг), Андрэй Балаш (38 кг), Яўген Колесен (73 кг).

Яшчэ адну перамогу маладзечанцам прынёс Павел Харашэвіч у дадатковай катэгорыі да 66 кг для юнакоў 1985-86 г.г.

Прымалі ўдзел у турніры прадстаўнікі раённай ДЮСШ з Чысці. Лепшым з іх быў Яўген Цярэшка, які заняў трэцяе месца ў катэгорыі да 73 кг.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.



## ВІНШАВАНКІ

Таццяну Антонаўну Гаранскую, любую жонку і маму, віншуем з днём нараджэння!



Ты такая у нас во ўсім міре адна, Любим, цнім, целуем тебя, Здоровья і счасця жадаем всегда!

Сардэчна віншуем

Ганну Яўгенаўну Акрэл з Вілейкі з 50-годдзем! Жадаем моцнага здароўя і сямейнага дабрабыту. Неумолимо мчат года, Их задержат не в нашей власти. Так пусть же будет так всегда — Чем больше лет, тем больше счастья! Твоя родная.

Мішачку Новікава ад усяго сэрца віншую з днём нараджэння!!! Сонейка, няхай у тваім жыцці заўсёды будзе месца для ўсмешкі. Валентына.

Жанна Бажко! Віншую цябе з днём нараджэння. Жадаю шчасця, здароўя, аптымізму і каб збыліся ўсе твае жаданні. Маша.

Жанну Бажко віншую з днём нараджэння! Жадаю шчасця, здароўя і ўсяго найлепшага. Дачка Яна.

Жанну Фёдаруўну Ангерчык сэрчэчна віншую з днём нараджэння! Вялікае дзякуй за шчырую дапамогу. Усіх даброт Вам! Маладзёў МА ГА "ХСДМ".

Маладзечанскі турклуб "Пілігрым" віншуе Вольгу і Юрыя Рубацкіх з нараджэннем дачкі. Жадае моцнага здароўя, больш грошай і ўсяго найлепшага.

Яўгена Муравейку віншуем з 17-годдзем! Жадаем здароўя, радасці, шчасця, поспеху ў вучобе. Твая сям'я.

Васіля Сяргеевіча Рухлю віншуем з юбілеем. Жадаем здароўя, дабрабыту, поспеху ва ўсіх справах. Сям'я Рухлю і Баннікавых.

Святлану Віктаруўну Рак віншуем з днём нараджэння! Няхай жыццё квітнее буйным цветом, бо ўсё самае прыемнае наперадзе. Сяброўка Ліля.

Алену Мікалаўну Шылко з в. Залессе віншую з днём нараджэння! Жадаю толькі радасных дзён, здароўя і кахання. Сяброўка Ліля.

Марыю Івануўну Дамашыц віншуем з 65-годдзем! Жадаем здароўя, шчасця, радасці і ўсяго найлепшага. Рагуновіч. Клямяц. Будай.

Віншую сваіх родных са святам Вялікадня. Жадаю моцнага здароўя, анёла-ахоўніка, Богага бласлаўлення. Кацярына.

Ірыну Бураву віншуем з днём нараджэння! Жадаем здароўя, шчасця, ўсмешак, дабрабыту, шмат удачи. Пскоўнічы.

Ігара Закарава з в. Мароскі віншуем з днём нараджэння. Сямейнага дабрабыту, здароўя, шчасця, ўсіх зямных даброт. Ірына, Мікалай Бондары.

Алесь Уладзіміраўну Карніловіч віншуем з днём нараджэння! Доўгае жыццё, здароўя, сямейнага дабрабыту. Мама Іра і дзядзька Мікалай.

Н. Крычко, Н. Вашкевіч, Р. Котава віншую з Вялікаднем. Жадаю Богага бласлаўлення, анёла-ахоўніка. Кацярына.

Алесь Карніловіч віншуе з днём нараджэння. Шчасця, удачи, поспеху ўсёму і ва ўсім. Кума Людэ.

Айца Мікалая Уладуку віншую з Вялікаднем. Жадаю моцнага здароўя, анёла-ахоўніка, Богага бласлаўлення. Кацярына.

Мікалай Васільевіч і Марыя Пятроўна Васечкіны! Віншуем вас з сярэбраным вясялем! Няхай у вашым доме будзе шчасце і цяпло. Валентына Аноп.

Мікалай Васільевіч і Марыя Пятроўна Васечкіны! Віншуем вас з сярэбраным вясялем! Няхай лёс заўсёды вас сарвае. Галіна Аноп.

Таццяну Леанідаўну Касцёвіч віншую з днём нараджэння. Здароўя, кахання, поспеху ў працы і сям'і. Кума Света.

Кацярыну і Яўгена Адарчычкіна віншуем з 2-годдзем сумеснага жыцця. Вечнага кахання і ўзаемаразумення. Сябры Света, Міша і Таюша.

Кацярыну, Яўгена і Дзяніса Адарчычкіна віншуем са светлым святам Вялікадня. Усяго вам добрага. Сям'я Андрэячук.

Уладзіміра Каспарэвіча са святам Вялікадня! Здароўя, спагадлівых людзей у Вашым жыцці. Сям'я Чарэпавічаў.

Ганначку Аўсейчык з днём нараджэння! Шчасця, кахання, дзякуй, што ты разам з намі. Дзеці, маладзёў.

Прабашча Аляксандра Барылу са святам Вялікадня! Здароўя, шчасця, Боскай ласкі і апекі. Дзеці, маладзёў з Вілейкі.

Станіслава Цярэньевіча Крыжаніа з Вілейкі віншуем з юбілеем! Ад душы жадаем шчасця, кахання, бездэпрэсіі і ўдзяч! Сям'я Мандрык і Ганкавіч.

Дзілачку Мандрыка віншуем з днём нараджэння! Рэці здаровым, добрым, шчаслівым! Мама, тата, брат.

Валентыну Мікалаўну Краўчонак з Вілейкі, любімую дачку, мілую сястрычку, дарагую цёткачку, віншуем з юбілеем! Шчасця табе, наша родная!

Сняжана Малиноўская! Віншуем цябе з 11-годдзем. Жадаем здароўя, поспеху ў вучобе. Твая бабуля, Наташка.

Вольгу і Юрыя Рубацкіх сардэчна віншуем з нараджэннем дачкі!!! Сонейкі, ўсяго вам самага-самага добрага! Сябры з МА ГА "ХСДМ".

## ЗНАЁМСТВЫ

Удавец, 52/170/65, жадае дапамагчы адзінокай, добрай жанчыне. 222310, Маладзечна-3, п/п КН 0848960.

## ПАРАДЫ АГАРОДНІКА

## Як аздаравіць насенне?

Хворое насенне — першакрыніца грыбковых, вірусных, бактэрыяльных і іншых хваробаў. Каб пазбегнуць заносу інфекцыі з насеннем, яго трэба загадзя аздаравіць ад патагеннай мікрафлоры сонечным абягрэвам. Для гэтага бяруць ліст фанеры ці кусок шырокай дошкі, засцілаюць брызентам ці старой сурвэткай і рассяпаюць насенне тонкім слоем. У сонечнае надвор'е яго выносяць на 4-5 гадзін на адкрытую веранду ці пад навес, а вечарам забіраюць у памяшканне. Насенне пастаянна перамяшваюць. Праграваўшы працягваюць 2-4 сутак і больш. Сонечныя прамяні не толькі абеззаражваюць насенне, але і стымуляюць яго прарастанне.

Каб пазбавіцца ўнутранай інфекцыі, насенне морквы і капусты праграваюць на працягу 15-20 хвілін (насенне морквы пры тэмпературы 52-53 градусаў, капусты — 48-50). Насенне перцу і баклажанаў праграваюць 25 хвілін пры тэмпературы 50 градусаў, а гароху пры той жа тэмпературы — 5 хвілін. Пасля гэтага яго адразу ж змяшчаюць на 2-3 хвіліны ў халодную ваду, затым добра падсушваюць.

Насенне памідораў супраць вірусных хвароб абеззаражваюць у 1-працэнтным раствору марганцовкі на працягу 20 хвілін, затым прамываюць у вадзе і прасушваюць.

Агуркі лепш высяваць 2-3-гадовым насеннем, бо за гэты час яны практычна пазбаўляюцца ад віруса.

Насенне агароднінних

культур можна абеззаражваць з дапамогай фітанцыдаў часнаку: 25 г мяккі добра перамяшваюць у 100 г вады. Насенне вытрымліваюць у гэтай сумесі ў закрытым посудзе 1 гадзіну, затым прамываюць вадой і прасушваюць.

Для аздаравлення насення можна выкарыстоўваць сок алёў, разведзены ў 2 разы вадой, ці каравяк (да 1 часткі дадаюць 6 частак вады). Насенне вытрымліваюць у адным і тым жа растворе 6 гадзін.

Насенне ўсіх агароднінних культур перад пасевам карысна апрацаваць раствором мікраэлементаў, пасля чаго яны даюць дружны ўсход, а затым і больш устойлівы да хвароб і шкоднікаў расліны. Для прыгатавання раствора можна выкарыстоўваць гатовыя таблеткі полімікраўтнаенія ці асобныя ўгнаенні. Калі прымяняюць асобныя мікраўгнаенні, то на 1 л расходуецца па 0,5 г борнай кіслаты, марганцовкі, сернакіслага цынку, малібдэнавакіслага амонію, 0,05 г сернакіслага медзі, 5 г пітной соды. У растворы насенне вытрымліваюць 24 гадзіны, затым падсушваюць.

Яшчэ прасцей і не менш эфектыўна прымяняць раствор драўнянага попелу. Для прыгатавання раствора бяруць 20 г драўнянага попелу на 1 л вады, настойваюць 1-2 сутак і замочваюць у гэтым растворе насенне на працягу сутак.



Аграном Альбін МАКАРЭВІЧ.

## Дыпламы з Польшчы

МАЛАДЗЕЧНА. Маладзечанскія хлопцы сталі дыпламантамі XI рэгіянальнага конкурсу баяністаў — навучэнцаў музычных школ.

Конкурс праходзіў 2 красавіка ў горадзе Пётркув-Трыбу-

нальскі (Польшча). Васемікласнік Дзмітрый Шут адзначаны дыпламам. Шасцікласнік Дзяніс Злобін атрымаў дыплом трэцяга ступені. Абодва дыпламанты вучацца ў Міхаіла Таўгена.

Святлана ЦІШКО.

## ЯК ЗВАРЫШ, ТАК І З'ЯСІ

## Куліч

500 г мукі, 120 г цукру, 250 г цукровай пудры, 1 шклянка малака, 380 г сметанковага масла, 5,5 чайнай лыжкі солі, 5 яек, 30 г дражджэй, 150 г разыхнак, 1 сталовая лыжка лімоннага соку, 4 сталовыя лыжкі гарачай вады, масла і мука для формы, цэдра ад паловы апельсіна і лімона, 6 штук рознакаляровага мармеладу для ўпрыгожвання.

Развесці дрожджы ў малаце з невялікай колькасцю цукру і мукі. Замесіць і даць пастаяць 20 хвілін. Потым дадаць растопленае масла, цукар, яйкі, соль, надзёртую лімонную і апельсінавую цэдру, разыхнак і вымесіць песта. Выкласці яго ў змазаную маслом і пасыпаную мукой форму і паставіць на 30 хвілін падыходзіць. Выпякаць у духоўцы 30-40 хвілін пры тэмпературы 200 градусаў. Гатовы куліч астудзіць у форме, выкласці. З лімоннага соку, цукровай пудры, вады зрабіць памадак, намазаць куліч і ўпрыгожваць скрылькамі (можна нарэзаць дробнымі кубікамі) рознакаляровага мармеладу.

Проста МАРЫЯ.

## Злавiў

ПІНСК. Незвычайна ўдачнымі апынуліся апошнія тыдні для рыбака з Пінска Анатоля Багаткі.

Раніцай 5 красавіка ён выпцягнуў з ракі Піны шчупака даўжынёй 120 сантыметраў і вагой 12 кілаграмаў. Паводле слоў рыбака, рыба, якая нядаўна аднерасцілася, моцна не супраціўлялася, яе лёгка ўдалося выпцягнуць з вады. Дапамога спатрэбілася толькі для таго, каб пагрузіць шчупака на веласіпед, які А.Багатка выкарыстоўвае для паездак на рыбалку.

Алег СТАЦЭНЯ, БелаПАН.

## Кінатэатр «Радзіма»

9-11 красавіка. «Рэальнае каханне», ЗША, романтичная камедыя, 2 серыі — у 18.30 і 21.00. Прэм'ера. «Гонар маю», Расія — у 15.00 і 17.00.

12-18 красавіка. Прэм'ера. «Ты, каму не шанцуе-2», Францыя, камедыя — у 17.00, 19.00 і 21.00.

Для дзяцей 10-11 красавіка. «Спірыт — душа прэз'ер», ЗША, поўнаметражны мультфільм — у 13.00.

Кожную суботу ў 21.00 — дыскатата. Працуе бар. Камп'ютэрныя гульні. Тэл. для давадак: 7-15-92, 7-06-30.

## ■ КОНКУРСЫ

## Зарабі білеты ў кіно

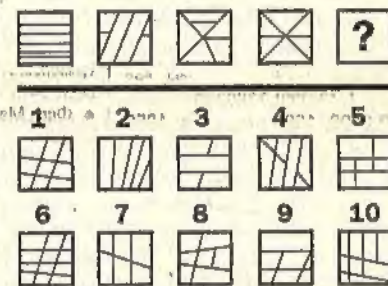
Прывітанне! Сёння ў пошце нашага конкурсу толькі тры правільныя адказы. Іх нам даслалі Дзмітрый Пакладок, Юрый Юхневіч і Максім Захарыч з Маладзечна. Усе атрымліваюць білеты ў кіно. Заходзьце.

Адказы на заданні, прапанаваныя ў нумары 13:

1. Так роўнасць  $19+20=15$  магчымая. Калі да 19 гадзін гэтага дня дадаць 20 гадзін, то атрымаем 15 гадзін наступных сутак!

2. Каб знайсці кучку, складзеную з фальшывых манет, дастаткова толькі аднаго ўзважвання. Трэба з першай кучкі пакласці на вагі адну манету, з другой — дзве, з трэцяй — тры і г.д. Цяпер трэба падлічыць, колькі б гэта колькасць манет важыла ў выпадку сапраўднасці ўсіх манет. Лішняя вага (рознасць) паміж рознымі дададзенымі і фактычнай вагою будзе адпавядаць нумару кучкі з фальшывымі манетами. Проста і прыгожа!!!

Наступнае заданне. ШТО ДАЛЕЙ? Так называецца задача. У верхні рад з чатырох фігур трэба паставіць адну з дзесяці пранумараваных з двух ніжніх радоў. Якой фігуры не хапае? Чаму менавіта яе? Калі знойдзецца прыкмету, паводле якой згрупаваць верхнія фігуры, не будзеце мець клопату для вызначэння яшчэ адной у іхняю кампанію.



Калі ласка, давайце адказы толькі пісьмова. Адказы прымаюцца на працягу дзесяці дзён з дня выхаду гэтага нумара «РГ» (да 19 красавіка ўключна). Будзе разыграны 5 білетаў.

Апошні раз падрыхтавала Аксана КУЛЕЙНІЧ.

## ■ ІМЯНЫНЫ

9 красавіка Праваслаўныя: Матроны, Івана.

Каталіцкія: Марыя, Марцэля.

10 красавіка Праваслаўныя: Іларыёна, Сцяпана, Яўстрата.

Каталіцкія: Макара, Міхала.

11 красавіка Праваслаўныя: Астапа, Івана, Кірылы, Марка.

Каталіцкія: Лявона, Піліпа.

12 красавіка Праваслаўныя: Засімы, Сафрона.

Каталіцкія: Віктара, Зянона, Людаслава, Юльяна.

13 красавіка Праваслаўныя: Іаанны, Апалянія, Веняміна, Інакенція, Іоны, Іпата.

Каталіцкія: Марціна, Пшыбыслава, Пшымыслава.

14 красавіка Праваслаўныя: Марыя, Абрама, Яфіма.

Каталіцкія: Людвіны, Юстыны, Валяр'яна, Лямберта.

15 красавіка Праваслаўныя: Палікарпа, Ціта.

Каталіцкія: Анастасія, Базыля, Вацлава, Цэзара.

## Купон 15

да рубрык «Віншаванкі» і «Знаёмствы». Бесплатна змяшчаюцца тэксты аб'ёмам да 15 слоў. Аніміраваныя купоны не разглядаюцца. Пішыце, калі ласка, разборліва.

Тэкст

Прозвішча, імя, адрас (не для друку)

## Звярніце ўвагу

Шаноўныя чытачы, калі вы хочаце павіншаваць знаёмых, блізкіх, то высылайце купон з разборліва напісаным тэкстам загадзя. Указвайце дату публікацыі — газета выходзіць па пятніцах. Бесплатна прымаюцца віншаванкі аб'ёмам да 15 слоў, якія паступілі ў рэдакцыю да аўторка ўключна. Зрабіце прыемнае сваім блізкім — павіншуйце іх праз газету! Калі вы хочаце размясціць аб'яву аб знаёмстве, калі ласка, указвайце адрас да залатрабавання і нумар дакумента ўладальніка. Бесплатна змяшчаюцца аб'явы аб знаёмстве аб'ёмам да 15 слоў. Публікуюцца па чарзе. Па-за чаргой — платна. Жадаем знайсці сваё шчасце!







■ ЭКСПРЭС-АПЫТАННЕ  
МАЛАДЗЕЧАНЦАУЯк пражыць  
на халяву?

Усе апытаныя адразу ж адказвалі, што не трэба жыць на халяву. І ўвогуле яна ім непатрэбная. Варта працаваць, як «Я», у сэнсе ён ці яна. Аднак самыя смелыя, праўда, не да такой ступені, каб сфатаграфавалі, адказалі, што не супраць атрымаць вялікую спадчыну, пажадана з-за мяжы, уладкавацца на працу, дзе не трэба нічога рабіць і атрымліваць вялікую зарплату, знайсці забяспечаную ўдоўку ці багатага, прыгожага, разумнага палюбоўніка...

Ігар Каваленка, дырэктар  
фірмы:

— У студэнцкія гады здаць экзамены, нічога не вывучыўшы, азначала пражыць на халяву. Увогуле, халяву можна знайсці ў Мінску: там больш магчымасцяў і грошай. Маркую, жыць на халяву не цікава. Калі чалавеку ўсё прыносяць і заносаць — значыць ён хворы.



Зоя Гатоўка, рабочая:

— Можа, я і жыў на халяву, толькі аб гэтым не здагадаюся. Зрэшты, не верыцца мне, што яна ёсць. Нават тым, хто працуе і атрымлівае зарплату, цяжка прыходзіцца. А калі гэтага не мець?..

Кацярына Смаленская,  
эканаміст:

— Для гэтага трэба быць нахабным. Такі чалавек можа, не саромеючыся, напрасіцца, перакласці свае абавязкі на плечы іншых. Ці стаць такім вынаходлівым, каб людзі не заўважалі, што ты жывеш на халяву.



Анатолій Сопач, зваршчык:  
— Не працаваць, але атрымліваць грошы. Халяву мае той, хто яе хоча мець, альбо дзякуючы чыёйсьці валасатай руцэ. Асабіста мне халява непатрэбна. Я працую 37 гадоў і не шкадую аб гэтым.

Падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

## ■ НАДВОР'Е

Мінск	10.4	11.4	12.4	13.4
ападка (на працягу сутак)				
тэмпература, °C днём	+6	+5	+4	+7
ноччу	+5	+6	+4	+5
атмасферны ціск, мм	734	737	742	741
хуткасць ветру, м/сек	4	2	3	3

Вільня	10.4	11.4	12.4	13.4
ападка (на працягу сутак)				
тэмпература, °C днём	+5	+5	+5	+8
ноччу	+5	+6	+5	+6
атмасферны ціск, мм	741	747	749	748
хуткасць ветру, м/сек	4	2	3	3

## Гараскоп 12 – 18 красавіка

Авен  
(21.03–20.04)

Ваша жыццёвая энергія павялічваецца, чакаецца прыток свежых сіл. У гэтыя дні вы адчуеце, што многае вам па сілах. Падтрымка ўплывовых асоб і сваякоў значна дапаможа ў справах. Вы будзеце актыўна займацца пошукамі дадатковых крыніц даходу. І сапраўды, з боку знаёмых да вас могуць паступаць цікавыя прапановы. Але будзьце асцярожныя ў прыняцці гэтых прапаноў.

Цялец  
(21.04–21.05)

Жаданне лёгкіх грошай, прывольнае жыццё можа прывесці вас да ўдзелу ў фінансавых авантурах. Аднак вашы ідэі накіраваны на заробак у будучыню і арыгінальныя, але на ўрад ці добра прадуманыя. Каб пазбегнуць канкурэнцыі, новыя планы вы будзеце ажыццяўляць тайна, вялікая спакуса падману. Старайцеся праявіць разважлівасць, прыслухайцеся да парадаў мудрых людзей.

Блізняты  
(22.05–21.06)

З'явіцца жаданне праявіць свае творчыя здольнасці: мастацкія, фатаграфічныя і іншыя. Гэты час спрыяльны для бізнесу, звязанага з мастацтвам, музыкой, забавамі, псіхалогіяй, а таксама для прыняцця дзейнага ўдзелу ў грамадскіх мерапрыемствах. Але могуць актывізавацца і цёмныя сілы, якія пацягнуць у свет загану і пакажуць самай бруднай бакі жыцця.

Рак  
(22.06–23.07)

Цяпер вам прыйдзеца прыкласці больш намаганняў, чым звычайна, але і вынік будзе лепшым. У гэты перыяд будзе напружана ўважліва трымацца сяброўскіх сувязі, а самі сябры ўспрымаюць як блізкія сваякі. Вы паспрабуеце зрабіць са свайго жылля нешта падобнае на артыстычны ці літаратурны салон. Не ператамляйцеся на рабоце, нават калі вы зусім не адчуваеце стомленасці.

Леў  
(24.07–23.08)

Мэтазгодна развіваць сямейны бізнес і весці сумесную дзейнасць з братамі і сёстрамі. Пры ўзаемадзеянні з імі вы можаце разлічваць на прыбытак. Дзейнасць можа набыць часовы характар і не абкладацца падаткамі. Варта пазбягаць выкарыстання супрацьзаконных сродкаў дзеля абагачэння і паслуг крымінальных структур.

Дзева  
(24.08–23.09)

Энергія космасу дапаможа вам стварыць добрыя адносіны з кіраўніцтвам і вышэйстаячымі людзьмі, чым кампенсуеца неспрыяльны перыяд у некаторых справах. Узнікшая ўзаемная сімпатыя з начальнікам дапаможа вам прасунуцца па службе ці дасягнуць таго, што іншым недасягальна. З'явіцца цікавасць да заняткаў культуризмам ці аэробікай.

Шалі  
(24.09–23.10)

Лёс дае вам магчымасць вырашыць мінулыя канфлікты, вызваліцца ад іх, што дадасць аптымізму вашаму светаадчуванню. З'явіцца жаданне дасягнуць вялікіх вышынь, славалюбства і амбіцый. Для дасягнення матэрыяльнага дабрабыту вы прыкладзеце максімум намаганняў. У сваіх паступках варта кіравацца толькі прынцыпамі маралі, інакш страціце больш, чым заробіце.

Скарпіён  
(24.10–22.11)

Медытацыя і кітайская гімнастыка (цы-гун) дапамогуць ураўнаважыць і кантраляваць псіхічны стан. Гэта будзе садзейнічаць нармалізацыі рабочых узаемаадносін. У рамантычных кантактах вы станеце нецярплівым і марнатраўным, а крок ад кахання да нянавісці можа стаць вельмі кароткім нават без усялякіх бачных прычын.

Стралец  
(23.11–21.12)

Упаўненасць у сабе і жыццёвая сіла дапамогуць дасягнуць пастаўленых мэтаў і пераадолець перашкоды. Гэта добры час для звяртання да аўтарытэтных і ўплывовых асобаў у пошуках падтрымкі сваіх пачынанняў. Тама каханні і партнёрскіх узаемаадносін можа закліснуць вас настолькі, што не пазбегнуць стомленасці. Таму раўнамерна размяркоўвайце сілы на работу, дом, каханне.

Чытайце  
праз тыдзень:

● Жыхары трох маладзечанскіх кватэр з пачатку года былі выселеныя ў судовым парадку за сістэматычную неаплату камунальных паслуг і ўтрыманне месцаў пражывання ў антысанітарным стане. Матэрыял Сяргея Зянько чытайце ў наступным нумары.

Казярог  
(22.12–20.01)

Вы будзеце агрэсіўнымі ва ўсім, што тычыцца сям'і. За вамі будзе выбар – стаць выратавальнікам ці разбуральнікам роду. Захоўвайце этыку адносін. Каб прадукціўцы скандалі не захварэць, абавязкова давайце выхад энергіі. Імкніцеся да гарманізацыі сямейных адносін. Калі будзеце мяняць сябе, вы будзеце мяняць навакольны свет.

Вадалей  
(21.01–19.02)

У гэты перыяд перад людзьмі ўважлівымі адкрываюцца новыя перспектывы, як мяркуецца, — на працы. Рэалізацыя даўніх ідэй здольная прынесці маральнае і матэрыяльнае задавальненне. Будучы паспяховымі камандзіроўкі, нават забавілівыя паводкі стануць карыснымі. Не варта смеіцца «словамі і тым больш — даваць невыканальныя абяцанні».

Рыбы  
(20.02–20.03)

У гэтым перыядзе намячаюцца сямейныя вечарыны і рамантычныя прыгоды. З'явіцца жаданне ўпрыгожыць жыллё, і вы не пашкадуеце на гэта грошай. Магчыма, некаторыя захопцяцца развядзеннем дамашніх раслін, якія ствараюць асабліваю ўтульнасць, пакупкай карцін, статуэтаў і іншых упрыгожванняў, якія пераўтвараюць інтэр'ер дома.

## Спынілі нелегалаў

СМАРГОНЬ. Мінутай ноччу непадалёку ад горада супрацоўнікі аддзела Дзяржаўнага інспекцыі мясцовага РАУС і аддзела аховы затрымалі аўтамашыны «Пежо» і «Фольксваген», якімі кіравалі жыхары Мінска.

Мінчане перавозілі 8 грамадзян Кітая, якія не мелі пры сабе дакументаў, што сведчаць асобу. Замежныя грамадзяне змешчаны ў ізалятар часовага ўтрымання Сморгонскага РАУС. Вырашаецца пытанне аб іх дэпартацыі за межы рэспублікі.

Паводле БелаПАН.

ОДО «АвтоПромПодшипник»  
реализует  
со склада в Молодечно  
**сварочные  
электроды,  
карбид  
кальция**  
Тел.: (01773) 52872, 53941.

**АВТОБИС**  
**ЗАПЧАСТИ**  
УАЗ-ПАЗ-МАЗ  
ГАЗ-Камаз-Волга  
со склада в Молодечно  
Товар сертифицирован в РБ.  
Тел./факс (01773) 44300, тел. 44283.

Камп'ютэры  
**НП**  
Гарантыя 3 гады  
Продаж у крэдыт  
Тэл./факс  
(01773) 77720

Торговий дом «Молодечномобель» на Либаво-Романской  
В лучших традициях классики  
**модульные  
системы  
наборы  
корпусной  
мебели  
спальни**  
Из более чем 70 моделей вы можете с помощью компьютерного подбора собрать любую композицию для жилой комнаты, спальни, кабинета и прихожей. В продаже имеется новая коллекция мягкой мебели из натуральной кожи собственного производства и мебель других производителей РБ. Молодечно, ул. Либаво-Романская, 83а. Тел.: 51881, факс 54874.

реклама  
в «Рэгіянальнай  
газэце»  
тэл. у Маладзечне  
**53841**

ЧТУП «Романья» предлагает  
со склада и под заказ  
**Х/б ткани**  
ситец, бязь, мадапалам, диагональ,  
двунитку, плашэвку, ткань вафельную,  
фланель, гобелен.  
Постельные бельё,  
полотенца вафельные – дешево.  
Цены доступные.  
Постоянным покупателям скидки.  
Тел.: (01773) 31906, 31907.

Рэгіянальная  
газета

Інфармацыйна-рэкламнае штотыднёвае выданне для рэгіёну і рэспублікі. Выходзіць па пятніцах. Аб'ём 5 друкарскіх аркушаў фармату А2. Тыраж 9540 экз. Індэкс 63212 (індывідуальная падпіска), 63369 (ведамасная падпіска). Падпіска праводзіцца пастаянна ў паштовых аддзяленнях рэспублікі. У розніцу – цана свабодная. № 15 (468) 9.4.2004. РУП «Друкарня «Перамога», Міністэрства інфармацыі РБ. 222310, Маладзечна, вул. Таўлая, 11. Зан. № 1200. Падпісана ў друку ў 13.00 8.4.2004

Наш адрас: 222310, Маладзечна, Вялікі Гасцінец, 68а. Тэлефоны/факс: (01773) 6-96-67, 5-38-41 (рэклама), 5-07-99  
E-mail: regionnews@promedia.by, http://regionnews.promedia.by

## Галоўны рэдактар Аляксандр МАНЦЭВІЧ.

Заснавальнік: Аляксандр МАНЦЭВІЧ, Ніна МАНЦЭВІЧ.  
Пасведчанне № 227 ад 19.08.2003 г. Выдавец ТАА «Рэдакцыя газеты «Рэгіянальная газета».

## Прыём дробных аб'яў

Маладзечна Вялікі Гасцінец, 68а. Тэл. 69667, 53841.  
Вілейка вул. Вадап'янава, 23, капіравальны цэнтр «Парус». Тэл. 55284.  
Вілейка вул. 17 Верасня, 30, пошта. Тэл. 55233, 55539.  
Смаргонь вул. Танкістаў, 1, аддзяленне сувязі №2 Сморгоні. Тэл. 22211.  
Чысць вул. Зялёная, 4, магазін «Канцэласіс». Тэл. 99172.

Тэлефонны код гарадоў рэгіёна: Асцяроў – 01591, Ашмяны – 01593, Валожын – 01772, Вілейка – 01771, Маладзечна – 01773, Мінск – 017, Мядзел – 01797, Сморгонь – 01592